

สมรรถนะของครุคนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
กระทรวงวัฒนธรรม

โครงการวิจัยทางการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

ประจำปีงบประมาณ 2554

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

หัวข้องานวิจัย สมรรถนะของครูคนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
 กระทรวงวัฒนธรรม
โดย นายศิเรก ทัตมาลัย
ปีการศึกษา 2554

บทคัดย่อ

การวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดสมรรถนะของครูคนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครู อาจารย์ และนักศึกษา สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 286 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถาม ประเด็นการสนทนากลุ่ม ประเด็นการกำหนดสมรรถนะจากการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะของครูคนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรมประกอบด้วย สมรรถนะหลักจำนวน 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 สมรรถนะด้านทักษะวิชาชีพ จำนวน 14 สมรรถนะ องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะด้านวิชาการ ประกอบด้วย 15 สมรรถนะ องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะด้านบริหารจัดการ ประกอบด้วย 8 สมรรถนะ และ องค์ประกอบที่ 4 สมรรถนะด้านความเป็นครูประกอบด้วย 15 สมรรถนะ

Dissertation Title	Competency of Teacher music Under the Bunditpatanasilpa Institute Ministry of Culture
By	Mr. Direk Thasmalai
Academic Year	2009

Abstract

The objectives of this research were to specify the director's main and position competencies Teacher music under Bunditpatanasilpa Institute, Ministry of Culture. The 906 populations accounted for director, deputy directors and the state teachers of Dramatic Arts College while the random samples were 286. The tools composed of the questionnaire, topic discussion, competency specification by the experts' conference, the data analysis by using factor analysis, and content analysis.

The research results were the director's main competencies for Dramatic Arts College under Bunditpatanasilpa Institute, Ministry of Culture, which composed of four aspects. The first aspect was the development for Dramatic Arts College curriculum. whereas the second one was the leadership for developing and supervising the curriculum. Next came the strategy for dramatic arts teaching observation, and the last one was the knowledge and concept of teaching observation for Dramatic Arts College. Moreover, the director's position competencies included five aspects. The first one was the ability persuading colleagues to develop dramatic arts works. The second was the social power holding Thai and international dramatic arts activities. Next came the IT application for dramatic, musical and cultural learning. whereas the last was the ability for developing the college to be the ongoing cultural education center.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณา ช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากครู อาจารย์ ที่ให้ความรู้ และข้อเสนอแนะเป็นอย่างดีตลอดมา และขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีคีตศิลป์สากล ประกอบด้วย นายสถาพร นิยมทอง ผู้เชี่ยวชาญดนตรีสากล กรมศิลปากร นายพจมาน พลานนท์ นายปริญญา รัตนสุวรรณ นางวณิ ถัดจากลม นายสุทิน วงศ์เดือน ผู้เชี่ยวชาญ สาขาวิชาดนตรี คีตศิลป์สากล คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการงานวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่สนับสนุนทุนวิจัย สำหรับงานวิจัยฉบับนี้

นายดิเรก ทักษมาลัย

สิงหาคม 2554

สารบัญ

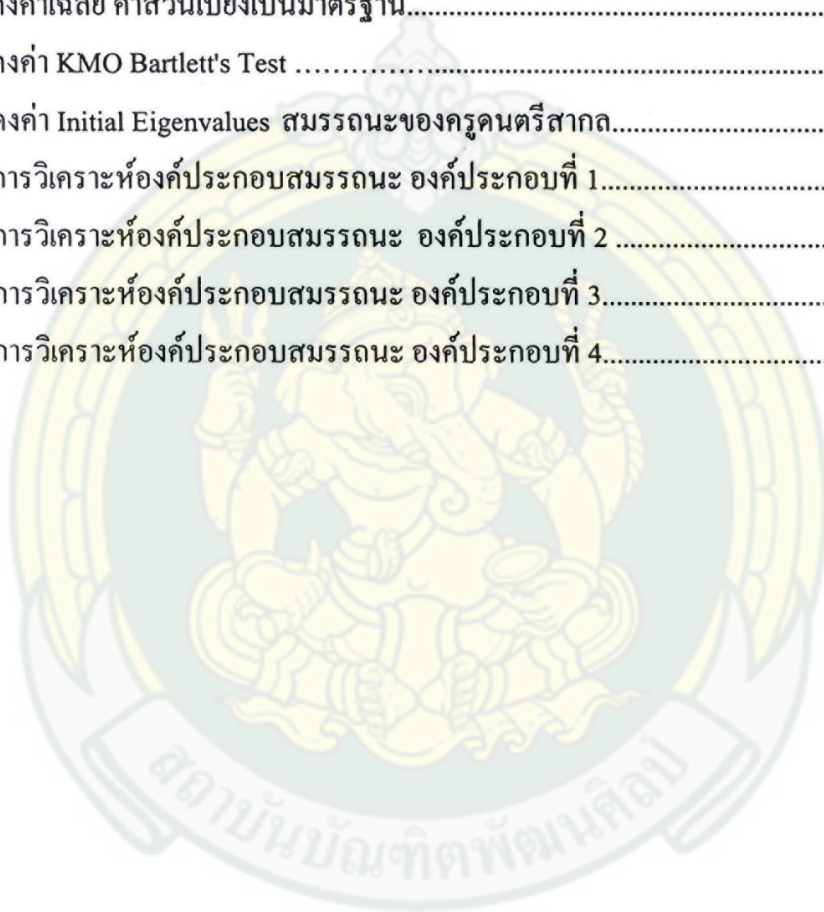
	หน้า
สารบัญ	(จ)
สารบัญตาราง	(ฉ)
สารบัญภาพ	(ช)
บทที่ 1	
บทนำ.....	1
ความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามในการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2	
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ตอนที่ 1 เอกสารข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะ (Competency).....	6
1.1 ความหมายของสมรรถนะ.....	6
1.2 แนวคิด ที่มาของสมรรถนะ.....	7
1.3 ประเภทของสมรรถนะ.....	8
ตอนที่ 2 ความหมายสมรรถนะของครู.....	11
ตอนที่ 3 ตัวแปรสมรรถนะของครู.....	13
ตอนที่ 4 สมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับคนตรี.....	16
บทที่ 3	
วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร ดำரா บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ....	29
ขั้นตอนที่ 2 สันทนากลุ่ม.....	29
ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาสมรรถนะของครูคนตรีสากล..	68
ขั้นตอนที่ 4 สรุปสมรรถนะของครูคนตรีสากลเป็นงานวิจัยฉบับสมบูรณ์.....	74
บทที่ 4	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
บทที่ 5	
สรุปผลงานวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	54

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
รายการอ้างอิง.....	62
ภาคผนวก.....	66
ภาคผนวก ก เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม.....	66
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	88

ตารางที่	รายการ	หน้า
1	แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง.....	31
2	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเพศ ระดับการศึกษา.....	37
3	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับอายุและระยะเวลาในการปฏิบัติงาน....	37
4	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	38
5	แสดงค่า KMO Bartlett's Test	41
6	แสดงค่า Initial Eigenvalues สมรรถนะของครุคนตรีสากล.....	41
7	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะ องค์ประกอบที่ 1.....	42
8	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะ องค์ประกอบที่ 2	45
9	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะ องค์ประกอบที่ 3.....	46
10	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะ องค์ประกอบที่ 4.....	48

สารบัญญภาพ

(ช)

ภาพที่	รายการ	หน้า
1	โมเดลภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg model) ที่มาของ Competency	12
2	การกำหนดสมรรถนะ.....	16
3	โครงสร้างการบริหารงานสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....	40
4	โครงสร้างการบริหารงานวิทยาลัยนาฏศิลป์.....	42
5	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	59
6	ลำดับขั้นตอนการวิจัย.....	61
7	กรอบโมเดลในการวิจัย.....	73

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันแนวคิดเรื่องสมรรถนะ (Competency) เป็นแนวคิดในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลแนวใหม่ ที่ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนได้มีการนำมาใช้ในการพัฒนาระบบงานบริหารงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพสามารถเพิ่มคุณค่าให้กับหน่วยงาน การพัฒนาสมรรถนะของทรัพยากรบุคคล ในราชการพลเรือน ตามแนวทางของสำนักงานข้าราชการพลเรือน เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ส่วนราชการบริหารทรัพยากรตามกรอบมาตรฐานความสำเร็จ ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล (Standard for Success) เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อผลสำเร็จของส่วนราชการ ข้าราชการได้รับความเป็นธรรมตามหลักคุณธรรม มีความพร้อมรับผิดชอบในการตัดสินใจด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล และเกิดการเรียนรู้และการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยกระดับความสำเร็จของส่วนราชการ

จากแนวคิดในการนำสมรรถนะสำหรับใช้พัฒนาองค์กรโดยเฉพาะนำมาใช้ในการพัฒนาบุคลากรซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะทำให้องค์กรประสบผลสำเร็จ สมรรถนะ หรือ Competency จึงได้รับความนิยมแพร่หลายมาก นักวิชาการหลายท่าน ที่รู้จักกันดีคือ David C. McClelland, Spencer and Spencer, Richard. Boyatzis แนวคิดของนักวิชาการเหล่านี้ สำนักงานข้าราชการพลเรือน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่กำหนดสมรรถนะต้นแบบของระบบข้าราชการไทย ได้กำหนดนิยามของสมรรถนะว่า เป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานอื่นๆ ในองค์กร การดำเนินการเพื่อกำหนดสมรรถนะของภาคราชการพลเรือนไทย จากคณะทำงานโครงการปรับปรุงระบบจำแนกตำแหน่งและค่าตอบแทน ได้จัดทำเป็นโมเดลสมรรถนะสำหรับข้าราชการพลเรือนไทย ประกอบด้วยสมรรถนะ 2 ส่วนคือ (1) สมรรถนะหลักสำหรับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนทุกกลุ่มงาน และ (2) สมรรถนะประจำกลุ่มงานซึ่งแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มงาน (สำนักงานข้าราชการพลเรือน, 2548 : 4) สอดคล้องกับทัศนะของ ณรงค์วิทย์ แสันทอง (2547 : 9) กล่าวถึงสมรรถนะไว้ 2 ประเภทเช่นกันได้แก่ (1) สมรรถนะหลัก (core competency) ว่าเป็นคุณสมบัติที่พนักงานทุกคนต้องมีเพื่อให้บรรลุความสำเร็จขององค์กร เช่น ความรอบรู้เกี่ยวกับองค์กร ความซื่อสัตย์ ความใฝ่รู้ ความรับผิดชอบ ความคิดเชื่อมโยง ฯลฯ โดยทั่วไป

สมรรถนะหลัก มีจำนวนอยู่ระหว่าง 3 - 5 ตัว และสมรรถนะหลักจะต้องสามารถใช้ได้กับทุกตำแหน่งขององค์การ (2) สมรรถนะในงาน หรือสมรรถนะที่เกี่ยวกับงาน (Functional Competency) เป็นสมรรถนะที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านนั้นๆ พึงมี เพื่อให้งานสำเร็จและได้ผลผลิตตามที่ต้องการ

ดังนั้นการบริหารบุคลากรทางการศึกษา จึงได้นำแนวคิด สมรรถนะ มาใช้ในงานด้านต่างๆ ได้แก่ การสรรหาและคัดเลือก การฝึกอบรมและพัฒนา การจ่ายค่าตอบแทน การสร้างความก้าวหน้าในสายอาชีพ การประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นต้น แทนการใช้เกณฑ์พิจารณาเฉพาะความรู้ ประสบการณ์ หรือระยะเวลาการทำงานที่เคยใช้กันมากในอดีต การพัฒนาความรู้ ทักษะความสามารถ ซึ่งเป็นสมรรถนะ ของครูให้มีการพัฒนาทางวิชาชีพ สถาบันพัฒนาครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา (สค.บศ.) จึงได้มีการนำสมรรถนะ มาใช้สำหรับพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาข้าราชการพลเรือนภาครัฐ ซึ่งได้มีการวางระบบพัฒนาบุคลากรของ สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ได้กำหนดทิศทางแผนกลยุทธ์ การพัฒนาระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2548 – 2552) โดยมุ่งพัฒนาระบบบริหารทรัพยากรบุคคลตามแนวทางให้มีสมรรถนะเป็นเลิศทั้งจากภายในและภายนอก

นโยบายด้านการพัฒนาบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปกรรม ช่างศิลป์ ทั้งไทยและสากลรวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ นอกจากนี้จะมีพันธกิจเพื่อผลิตบัณฑิตด้านศิลปวัฒนธรรมแล้ว ยังเป็นส่วนราชการที่ดำเนินการตามนโยบายด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของรัฐ ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลด้านบุคลากรของสถานศึกษาในสังกัดพบว่าบุคลากรส่วนใหญ่มีสมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ซึ่งเป็นสมรรถนะที่กำหนดเฉพาะสำหรับแต่ละตำแหน่ง เพื่อให้บุคคลดำรงตำแหน่งนั้น ตามสัดส่วนของหลักสูตรการศึกษาของแต่ละสถานศึกษา แต่คุณวุฒิของบุคลากรส่วนใหญ่ยังมิได้มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรีซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักการของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ต้องการให้อาจารย์ผู้สอนมีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ดังนั้นการพัฒนาบุคลากรให้มีวุฒิทางการศึกษาสูงขึ้น จึงเป็นปัจจัยเร่งด่วนที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องดำเนินการ เป็นประการแรก เพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติของหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ฝ่ายบริหารจึงกำหนดนโยบายด้านพัฒนาบุคลากร ดังนี้ 1) เพื่อสนับสนุนแผนยุทธศาสตร์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ 2) เพื่อให้บุคลากรของสถาบันฯ มีความรู้และทักษะในงานที่ปฏิบัติ 3) เพื่อให้บุคลากรมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองและพัฒนางานในหน้าที่ให้มีคุณภาพสูงสุด 4) เพื่อให้บุคลากรมีโอกาสดำเนินงานตามศักยภาพ ความถนัด และความสนใจของแต่ละบุคคล 5) เพื่อสอดคล้องกับการดำเนินการจัดการความรู้ของ

หน่วยงานต่างๆ ในสถาบันฯ และนำองค์ความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้มาใช้ในการพัฒนาบุคลากร เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างกว้างขวางและคุ้มค่า

จากความสำคัญของสมรรถนะที่สอดคล้องกับนโยบายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังกล่าว ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของการศึกษาวิจัยสมรรถนะของครูดนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สำหรับใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการกำหนดหลักเกณฑ์ การสรรหา คัดเลือก ผู้ที่บรรจุแต่งตั้ง ในตำแหน่งครูดนตรีสากล และใช้วางแผนการพัฒนาสมรรถนะครูดนตรีสากล ให้มีสมรรถนะตามสายงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการจัดการศึกษา ของสาขาวิชาดนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำถามในการวิจัย

สมรรถนะของครูดนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ประกอบด้วยสมรรถนะใดบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อกำหนดสมรรถนะของครูดนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผลการวิจัยจะใช้เป็น แนวทาง กำหนดหลักเกณฑ์ การสรรหา คัดเลือก ผู้ที่บรรจุแต่งตั้ง ในตำแหน่งครูดนตรีสากล และวางแผนการจัดโครงการหรือหลักสูตรอบรมเพื่อพัฒนาครูดนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้มีสมรรถนะตามสายงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของหน่วยงาน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ ครู อาจารย์ และ นักศึกษา สาขาวิชาดนตรี คีตศิลป์สากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ปีการศึกษา 2554 ทั้ง รวม จำนวน 280 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา โดยศึกษาเกี่ยวกับความหมาย แนวคิด ทฤษฎี สมรรถนะ ทั่วไป สมรรถนะของครู และสมรรถนะ ของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) กระทรวงศึกษาธิการ (McClelland, 1973; Spencer & Spencer, 1993; Gross Randy, 1996; Richard Boyatzis, 1982; Mitrani, Dalziel และ Fitt, 1992; Dale & Hes, 1995; Gross, Randy L. 1996)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ตัวแปรที่ได้จากการสังเคราะห์ สมรรถนะจากกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ ของ McClelland (1973) สมรรถนะ ของครูของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) กระทรวงศึกษาธิการ และภารกิจของครูคนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่จำเป็นจะต้องมีในการปฏิบัติงาน ตามบทบาทหน้าที่ที่รับผิดชอบ ประกอบด้วยความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่ทำให้สามารถ ปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จ
2. ครูคนตรีสากล หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนวิชาคนตรีสากล ในสังกัด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม
6. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หมายถึง สถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอน ระดับอุดมศึกษาเฉพาะทางด้านดนตรีนาฏศิลป์ และช่างศิลป์ สังกัด กระทรวงวัฒนธรรม
7. กระทรวงวัฒนธรรม หมายถึง หน่วยงานที่ดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทย ซึ่งบูรณาการศิลปะ ศาสนา และวัฒนธรรมสู่ประชาชน เพื่อความภูมิใจในความเป็นไทยและมีวิถีชีวิตที่ดีงาม บนพื้นฐานวัฒนธรรม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องสมรรถนะของครูคณิตศาสตร์สากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งดําราศึกษา เอกสาร งานวิจัย โดยค้นคว้าตามที่กำหนดประเด็นในแต่ละข้อดังนี้

ตอนที่ 1 เอกสารข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะ (Competencies)

- 1.1 ความหมายของสมรรถนะ
- 1.2 แนวคิด ที่มาของสมรรถนะ
- 1.3 ประเภทของสมรรถนะ
- 1.4 การกำหนดสมรรถนะ
- 1.5 การแบ่งกลุ่มและการแบ่งระดับของสมรรถนะ
- 1.6 ประโยชน์ของสมรรถนะ

ตอนที่ 2 สมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับครู และสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาคณิตศาสตร์

- 2.1 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู

ตอนที่ 3 บริบทของสาขาวิชาคณิตศาสตร์สากล สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

- 3.1 ความเป็นมาของสาขาวิชาคณิตศาสตร์สากล สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- 3.2 ปรัชญา วัฒนธรรม วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- 3.3 ภารกิจของสาขาวิชาคณิตศาสตร์สากล สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับครูและสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาคณิตศาสตร์สากล

ตอนที่ 1 เอกสาร ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะ (Competency)

1.1 ความหมาย ของสมรรถนะ

สมรรถนะ หรือ สมรรถภาพ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Competency ความหมายของสมรรถนะเป็นคำที่มีผู้ให้คำนิยามและความหมายไว้ต่างกันในพจนานุกรมของ The Concise Oxford Dictionary of Current English ได้นิยามความหมายของสมรรถนะ ว่าเป็น “ความสามารถที่จะทำงาน มีความพอเพียงในการ ดำรงอยู่ อำนาจ นักวิชาการ McClelland (1973) กล่าวว่า สมรรถนะหมายถึงคุณลักษณะของบุคคลที่เหมาะสมที่สุดสำหรับบทบาทในตำแหน่งงานนั้นและผู้ที่ทำให้ความหมายสอดคล้องคือ Ulrich, Brockbank, Yeung & Lake (1995) , McLagan (1997) กล่าวว่า สมรรถนะเป็นความรู้ ทักษะ ความสามารถส่วนบุคคลต้องมีเพื่อให้ทำงานสำเร็จ สอดคล้องกับ Good (1973) กล่าวว่า สมรรถนะหมายถึง ความสามารถในการประยุกต์เพื่อการปฏิบัติงานได้อย่างพิเศษในสถานการณ์ใด ๆ และมีเทคนิคเฉพาะในแต่ละเรื่อง นอกจากนี้ Boyatzis (1982) กล่าวว่า สมรรถนะคือ ผลรวมของการตั้งใจ อุปนิสัย ทักษะ ประเด็นของภาพลักษณ์ของตนหรือของสังคมหรือองค์ความรู้

นอกจากนี้ Hoge, Tondora, and Marrelli (2005 : 517) กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะได้แก่ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) ความสามารถ (Abilities) และบุคลิกลักษณะของแต่ละบุคคล (Person Characteristics) ที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ของการทำงานของการทำงานของคนนั้น ๆ เป็นบทบาทหรือความรับผิดชอบซึ่งสัมพันธ์กับผลงานและสามารถวัดค่าเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานและสามารถพัฒนาได้โดยการฝึกอบรม

ทั้งนี้ในปัจจุบันแนวคิดเรื่องสมรรถนะเป็นแนวคิดในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลแนวใหม่ จึงมีหน่วยงานทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ได้ทำการศึกษา ค้นคว้าและวิจัย ดังนั้นจึงมีผู้ที่สรุปความหมายของสมรรถนะของนักวิชาการไว้อย่างหลากหลายดังนี้ ระเบียบวิภา หอมเศรษฐี (2549 : 48) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารระดับกลางในระบบราชการไทย จากการศึกษาค้นคว้าความหมายของสมรรถนะ ได้สรุปความหมายสมรรถนะว่าสมรรถนะหมายถึง คุณลักษณะของบุคคลทั้งที่มองเห็นและมองเห็นได้ยาก จะส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งสามารถใช้คุณลักษณะดังกล่าวพยากรณ์ถึงระดับของผลงานที่เกิดขึ้น ส่วนสุเมธ งามกนก (2549:53) ได้สรุปความหมายของสมรรถนะของนักวิชาการ ดังนี้ Sullivan : & McIntosh.(1995); Buford & Lindner. (2002); เดชา เศรษฐวัฒนไพศาล.(2543); ศิริชัย กาญจนวาสี (2546) โดยสรุปว่า สมรรถนะ หมายถึง ทักษะ ความรู้ ความสามารถ บุคลิกลักษณะของบุคลากรที่จำเป็นในการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานเฉพาะ และเป็นดัชนีบ่งชี้ในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาความหมายของสมรรถนะของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าสมรรถนะคือ คุณลักษณะ เชิงพฤติกรรมที่บุคคลในองค์กรจำเป็นต้องมี ในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ ที่รับผิดชอบ ลักษณะเชิงพฤติกรรมนี้ประกอบด้วยความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จ

1.2 แนวคิด ที่มาของสมรรถนะ

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะหรือขีดความสามารถในการทำงาน (Competency) เกิดขึ้นในช่วงต้นของศตวรรษที่ 1970 โดยนักวิชาการชื่อ David McClelland ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัยว่าทำไมบุคลากรที่ทำงานในตำแหน่งเดียวกันจึงมีผลงานที่แตกต่างกัน McClelland จึงทำการศึกษาวิจัยโดยแยกบุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานดีออกจากบุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานพอใช้ แล้วจึงศึกษาว่าบุคลากรทั้ง 2 กลุ่ม มีผลการทำงานที่แตกต่างกันอย่างไร ผลการศึกษาทำให้สรุปได้ว่า บุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานดีจะมีสิ่งหนึ่งที่เรียกว่าสมรรถนะ (Competency) (จิรประภา อัครบวร, 2549 : 58) และในปี ค.ศ. 1973 McClelland ได้เขียนบทความวิชาการเรื่อง “Testing for Competence rather than Intelligence” ซึ่งถือเป็นจุดกำเนิดของแนวคิดเรื่องสมรรถนะที่สามารถอธิบายบุคลิกลักษณะของคนว่าเปรียบเสมือนกับภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg)

ภาพที่ 1 โมเดลภูเขาน้ำแข็ง (iceberg model) ที่มาของ competency ตามแนวคิดของ David C. McClelland

ที่มา: จาก www.dopa.go.th

ซึ่งอธิบายว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลเปรียบเทียบกับได้กับภูเขาน้ำแข็ง โดยมีส่วนที่เห็นได้ง่ายและพัฒนาได้ง่าย คือ ส่วนที่ลอยอยู่เหนือน้ำ นั่นคือองค์ความรู้และทักษะต่าง ๆ ที่บุคคลมีอยู่ และส่วนใหญ่ ที่มองเห็นได้ยากอยู่ใต้น้ำ ได้แก่ แรงจูงใจ อุปนิสัย ภาพลักษณ์ภายใน และ บทบาทที่แสดงออกต่อสังคม ส่วนที่อยู่ใต้น้ำนี้มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของบุคคลอย่างมาก และเป็นส่วนที่พัฒนาได้ยาก การที่บุคคลจะมีพฤติกรรมในการทำงานอย่างใดขึ้นอยู่กับคุณลักษณะที่บุคคลมีอยู่ ซึ่งอธิบายในตัวแบบภูเขาน้ำแข็ง คือ ทั้งความรู้ ทักษะ/ความสามารถ (ส่วนที่อยู่เหนือน้ำ) และคุณลักษณะอื่น ๆ (ส่วนที่อยู่ใต้น้ำ) ของบุคคลนั้น ๆ (สฤกัญญา, 2549: 11-12)

จากที่มาของสมรรถนะบุคคลสำคัญคือ David C. McClelland ซึ่งเป็นผู้ที่เริ่มต้นแนวคิดทำให้นักการศึกษาและนักวิชาการได้นำวิธีการของ David C. McClelland มาเป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องสมรรถนะในเวลาต่อมาอย่างมาก

1.3 ประโยชน์ของสมรรถนะ

ประโยชน์ของสมรรถนะคือ เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่น่ามาเป็นพื้นฐานจัดทำระบบหรือ วางแนวทางในการพัฒนา ทรัพยากรบุคคลขององค์กรให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมายในการดำเนินขององค์กร และนำมาใช้กับการบริหาร ทรัพยากรบุคคลเพื่อให้มีประสิทธิภาพ สมรรถนะจึงมีความสำคัญต่อการบริหารทรัพยากรบุคคลขององค์กร กล่าวคือ เป็นเครื่องมือช่วยในการแปลงวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัฒนธรรมองค์กร และยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ขององค์กรมาสู่กระบวนการบริหาร ทรัพยากรบุคคลเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถของบุคลากรในองค์กรอย่างมีระบบ ต่อเนื่อง และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัฒนธรรมองค์กร และยุทธศาสตร์ขององค์กรเป็นมาตรฐานการแสดงผลพฤติกรรมที่ดีในการทำงานของบุคลากร ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการวัดและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นพื้นฐานสำคัญของระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลในด้านต่าง ๆ ขององค์กร เช่น การสรรหาและคัดเลือกบุคลากร การพัฒนาบุคลากร การประเมินผลการปฏิบัติงาน การพัฒนาความก้าวหน้าทางอาชีพ การวางแผนการสืบทอดตำแหน่ง และการจ่ายผลตอบแทน ฌรงควิทย์ แสนทอง (2547 : 11-16) กล่าวถึงประโยชน์ของสมรรถนะไว้ดังนี้

1. ช่วยสนับสนุนวิสัยทัศน์ ภารกิจ และกลยุทธ์ขององค์กร (Core Competency) นั้นจะช่วยในการสร้างกรอบแนวคิด พฤติกรรม ความเชื่อ ทักษะคติดของคนในองค์กรให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับวิสัยทัศน์ ภารกิจและกลยุทธ์ขององค์กร

2. การสร้างวัฒนธรรมองค์การ (Corporate Culture) เนื่องจากบุคลากรอยู่ในองค์การมานานจะสร้างวัฒนธรรมองค์การขึ้นมาเองโดยธรรมชาติ ซึ่งวัฒนธรรมองค์การที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาตินี้ อาจจะมีบางอย่างสนับสนุนหรือเอื้อหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานขององค์การ ดังนั้น competency จึงมีประโยชน์ต่อการกำหนดวัฒนธรรมองค์การดังนี้

2.1 ช่วยสร้างกรอบการแสดงออกทางพฤติกรรมของคนในองค์การโดยรวมให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2.2 ช่วยสนับสนุนการดำเนินงานขององค์การให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.3 ช่วยให้เห็นแนวทางในการพัฒนาบุคลากรในภาพรวมขององค์การได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.4 ช่วยป้องกันไม่ให้เกิดวัฒนธรรมองค์การตามธรรมชาติที่ไม่พึงประสงค์ได้

3. เป็นเครื่องมือในการบริหารด้านทรัพยากรมนุษย์ ดังนี้

3.1 การคัดเลือกบุคลากร (recruitment) มีประโยชน์ดังนี้

1) ช่วยให้การคัดเลือกคนเข้าทำงานถูกต้องมากขึ้น เพราะคนบางคนเก่ง มีความรู้ความสามารถสูง ประสิทธิภาพดี แต่อาจจะไม่เหมาะสมกับลักษณะการทำงานในตำแหน่งนั้น ๆ หรือไม่เหมาะสมกับลักษณะของวัฒนธรรมองค์การก็ได้

2) นำไปใช้ในการออกแบบคำถามหรือแบบทดสอบ

3) ลดการสูญเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการทดลองงาน

4) ช่วยลดการสูญเสียเวลาและทรัพยากรในการพัฒนาฝึกอบรมพนักงานใหม่ที่มีความสามารถไม่สอดคล้องกับความต้องการของตำแหน่งงาน

5) ป้องกันความผิดพลาดในการคัดเลือก เพราะหลายครั้งที่ผู้ทำหน้าที่คัดเลือกมีประสบการณ์น้อย ตามผู้สมัครไม่ทัน พูดย่าง ๆ ก็คือโดนผู้สมัครหลอกนั่นเอง

3.2 การพัฒนาและฝึกอบรม (Training & Development) มีประโยชน์ดังนี้

1) นำมาใช้ในการจัดทำเส้นทางความก้าวหน้าในการพัฒนาและฝึกอบรม (training road map)

2) ช่วยให้ทราบว่าผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ จะต้องมีความสามารถเรื่องอะไรบ้าง และช่องว่าง (training gap) ระหว่างความสามารถที่ตำแหน่งต้องการกับ ความสามารถที่เขามีจริง ห่างกันมากน้อยเพียงใด เพื่อนำไปใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาความสามารถส่วนบุคคล (Individual Development Plan) ต่อไป

3) ช่วยในการวางแผนการพัฒนาผู้ดำรงตำแหน่งให้สอดคล้องกับเส้นทาง

ความก้าวหน้าในอาชีพ ด้วยการนำเอาสมรรถนะ ของตำแหน่งงานที่สูงขึ้นไปมาพัฒนาบุคลากรใน ขณะที่เขายังดำรงตำแหน่งงานที่ต่ำกว่า

3.3 การเลื่อนระดับปรับตำแหน่ง(Promotion) มีประโยชน์ดังนี้

1) ใช้ในการพิจารณาความเหมาะสมในการดำรงตำแหน่งหรือระดับที่สูงขึ้น โดยพิจารณาทั้งในเรื่องของความสามารถในงาน (Technical Competencies) และความสามารถ ทั่วไป (General Competencies) เช่น ด้านการบริหารจัดการ ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านระบบ การคิด

2) ช่วยป้องกันความผิดพลาดในการเลื่อนระดับปรับตำแหน่งให้แก่คนที่มี ความสามารถ

3.4 การโยกย้ายตำแหน่งหน้าที่ (Rotation) มีประโยชน์ดังนี้

1) ช่วยให้ทราบว่าตำแหน่งที่จะย้ายไปนั้น จำเป็นต้องมี สมรรถนะอะไรบ้าง แล้วผู้ที่ย้ายไปมีหรือไม่มีสมรรถนะนั้นๆ

2) ช่วยลดความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน เพราะถ้าย้ายคนที่มีสมรรถนะ ไม่ เหมาะสมไป อาจจะทำให้เสียทั้งงานและกำลังใจของผู้ปฏิบัติงาน

3.5 การประเมินผลการปฏิบัติงาน (Performance appraisal) มีประโยชน์ดังนี้

1) ช่วยให้ทราบว่า สมรรถนะเรื่องใดที่จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถ ปฏิบัติงานได้สูงกว่าผลงานมาตรฐานทั่วไป

2) ช่วยในการกำหนดแผนพัฒนาความสามารถส่วนบุคคล

3.6 การบริหารผลตอบแทน (Compensation) มีประโยชน์ดังนี้

1) ช่วยในการกำหนดอัตราว่าจ้างพนักงานใหม่ว่าจะได้รับผลตอบแทนที่ เหมาะสมกับระดับความสามารถ ไม่ใช่กำหนดอัตราจ้างเริ่มต้นด้วยคุณวุฒิการศึกษาเหมือนอดีต ที่ผ่านมา

2) ช่วยในการจ่ายผลตอบแทนตามระดับความสามารถที่เพิ่มขึ้น ไม่ใช่จ่าย ผลตอบแทนตามอายุงานหรือจำนวนปีที่ทำงานเพิ่มขึ้นเหมือนสมัยก่อน

จากประโยชน์ของสมรรถนะข้างต้นนั้น สิ่งที่เป็นประโยชน์สำคัญของสมรรถนะคือการ นำไปใช้ในการบริหารทรัพยากรบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้แก่การสรรหาและคัดเลือกบุคลากร การพัฒนา บุคลากร การประเมินผลการปฏิบัติงาน การพัฒนาความก้าวหน้าทางอาชีพ การวางแผนการสืบทอด ตำแหน่ง และการจ่ายผลตอบแทน ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2 ความหมายสมรรถนะของครู

สมรรถนะหรือ สมรรถภาพของครูนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

สุวัณก์ นิยมคำ (2531:54) ให้ความหมายของ สมรรถภาพครู ว่าหมายถึง ความรู้ หรือ ความสามารถที่ครูผู้สอนจะต้องมีอย่างเพียงพอที่จะปฏิบัติหน้าที่ และภารกิจที่กำหนดไว้อย่างแท้จริง สมรรถภาพนี้อาจจะเป็นด้านความรู้ ความคิด ด้านการปฏิบัติและการทำให้ผู้เรียนเกิดเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้

ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ (2543:4) สมรรถภาพครู หมายถึง คุณลักษณะด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะและเจตคติซึ่งครูควรมี เพื่อปฏิบัติหน้าที่การสอนให้มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนทั้งด้าน สติปัญญา สังคม อารมณ์ และร่างกาย

กิตตมา บุญชุ่ม (2543:7) นอกจากนี้สมรรถภาพครู หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ความสามารถในด้านทักษะ มโนคติ เจตคติ ที่ครูควรพึงมีไว้ เพื่อการปฏิบัติหน้าที่การงานอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญา

ดอดส์ (Dodl 1973) ได้ให้นิยามสมรรถภาพครูหมายถึงเจตคติ ความเข้าใจ ทักษะและพฤติกรรมของครูที่จะเอื้ออำนวยความเจริญของงานของนักเรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

โคเกอร์ (Coker 1976:54) ให้คำนิยามว่า สมรรถนะของครู หมายถึง ความสามารถของครูในการแก้ปัญหาที่ประสบ ครูที่สามารถแก้ปัญหาใดๆ เพียงด้านเดียวก็แสดงว่ามีสมรรถภาพในด้านนั้น ครูที่มีสมรรถภาพสูงจึงหมายถึง ครูที่ประสบผลสำเร็จในการแก้ปัญหาทุกด้าน

มิลเลอร์ (Miller 1976:4-11) ได้กล่าวถึงสมรรถนะของครูที่จำเป็นต้องมี คือ

1. เชี่ยวชาญในวิชาที่สอน
2. มีความเชี่ยวชาญดีเยี่ยมในเทคนิคการสอน
3. เป็นแหล่งความรู้และความคิดสร้างสรรค์
4. มีความรู้ และมีความประสงค์ที่จะประเมินวิธีดำเนินการ
5. มีความไคร่สอน
6. มีความสามารถในการสร้างมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

สมรรถภาพครู

ส่วนเรื่องสมรรถภาพของครูนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

สุวัณก์ นิยมคำ (2531:54) ให้ความหมายของ สมรรถภาพครู ว่าหมายถึง ความรู้ หรือ ความสามารถที่ครูผู้สอนจะต้องมีอย่างเพียงพอที่จะปฏิบัติหน้าที่ และภารกิจที่กำหนดไว้อย่าง

แท้จริง สมรรถภาพนี้อาจจะเป็นด้านความรู้ ความคิด ด้านการปฏิบัติและการทำให้ผู้เรียนเกิดเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้

ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ (2543:4) สมรรถภาพครู หมายถึง คุณลักษณะด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะและเจตคติซึ่งครูควรมี เพื่อปฏิบัติหน้าที่การสอนให้มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนทั้งด้าน สติปัญญา สังคม อารมณ์ และร่างกาย

กิตตมา บุญชุ่ม (2543:7) นอกจากนี้สมรรถภาพครู หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ความสามารถในด้านทักษะ มโนคติ เจตคติ ที่ครูควรพึงมีไว้ เพื่อการปฏิบัติหน้าที่การงานอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญา

คอดส์ (Dodl 1973) ได้ให้นิยามสมรรถภาพครูหมายถึงเจตคติ ความเข้าใจ ทักษะและพฤติกรรมของครูที่จะเอื้ออำนวยความเจริญงอกงามของนักเรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

โคเกอร์ (Coker 1976:54) ให้คำนิยามว่า สมรรถภาพของครู หมายถึง ความสามารถของครูในการแก้ปัญหาที่ประสบ ครูที่สามารถแก้ปัญหาใด ๆ เพียงด้านเดียวก็แสดงว่ามีสมรรถภาพใน ด้านนั้น ครูที่มีสมรรถภาพสูงจึงหมายถึง ครูที่ประสบผลสำเร็จในการแก้ปัญหาทุกด้าน

มิลเลอร์ (Miller 1976:4-11) ได้กล่าวถึงสมรรถภาพของครูที่จำเป็นต้องมี คือ

1. เชี่ยวชาญในวิชาที่สอน
2. มีความเชี่ยวชาญดีเยี่ยมในเทคนิคการสอน
3. เป็นแหล่งความรู้และความคิดสร้างสรรค์
4. มีความรู้ และมีความประสงค์ที่จะประเมินวิธีดำเนินการ
5. มีความใคร่สอน
6. มีความสามารถในการสร้างมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ดังนั้น สมรรถภาพของครู หมายถึง ความสามารถของครูซึ่งแสดงออกในด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติและบุคลิกภาพที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน การอบรม การแนะแนว การปกครอง การทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อให้นักเรียน มีพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

ตอนที่ 3 ตัวแปรสมรรถนะของครู

ตัวแปรสมรรถนะของครูที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สมรรถนะของครู โดยสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2549 :21-24) ประกอบด้วย

1.1 ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู

1) สามารถใช้ทักษะในการฟังการพูดการอ่าน การเขียนภาษาไทย เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

2) สามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูดการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

3) สามารถใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน

1.2 ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนา หลักสูตร

1) สามารถวิเคราะห์หลักสูตร

2) สามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรได้อย่างหลากหลาย

3) สามารถประเมินหลักสูตรได้ทั้งก่อนและหลังการใช้หลักสูตร

4) สามารถจัดทำหลักสูตร

1.3 การจัดการเรียนรู้

1) สามารถนำประมวลรายวิชามาจัดทำแผนการเรียนรู้รายภาคและตลอดภาค

2) สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

3) สามารถเลือกใช้ พัฒนาและสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

4) สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ของผู้เรียนและ จำแนกระดับการเรียนรู้ ของผู้เรียนจากการประเมินผล

1.4 จิตวิทยาสำหรับครู

1) เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน

2) สามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้และพัฒนาได้ตามศักยภาพของตน

3) สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

4) สามารถส่งเสริมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

1.5 การวัดและประเมินผลการศึกษา

1) สามารถวัดและประเมินผลได้ตามสภาพความเป็นจริง

2) สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และหลักสูตร

1.6 การบริหารจัดการในสถานศึกษา

- 1) มีภาวะผู้นำ
- 2) สามารถบริหารจัดการในชั้นเรียน
- 3) สามารถสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ
- 4) สามารถในการประสานประโยชน์
- 5) สามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆมาใช้ในการบริหารจัดการ

1.7 การวิจัยทางการศึกษา

- 1) สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- 2) สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน

1.8 นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

- 1) สามารถเลือกใช้ ออกแบบ สร้าง และปรับปรุงนวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
- 2) สามารถพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี
- 3) สามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.9 ความเป็นครู

- 1) รัก เมตตา และปรารถนาดีต่อผู้เรียน
- 2) อุดหนุนและรับผิดชอบ
- 3) เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และเป็นผู้นำทางวิชาการ
- 4) มีวิสัยทัศน์
- 5) ศรัทธาในวิชาชีพครู
- 6) ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

2. สมรรถนะโดยทั่วไปของครูช่าง โดยศูนย์อาชีวศึกษามหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอไฮโอ (The Center for Vocational Education, Ohio State University) ได้สรุปสมรรถนะของครูช่างที่พึงประสงค์เอาไว้ 10 ข้อ ดังต่อไปนี้ (ชนะ กสิภาร, 2530 : 11-15)

- 2.1 การวางแผนพัฒนาและประเมินผลโครงการ
- 2.2 การวางแผนการเรียนการสอน
- 2.3 การดำเนินการเรียนการสอน
- 2.4 การวัดผล
- 2.5 การจัดการด้านการเรียนการสอน
- 2.6 การแนะแนว
- 2.7 การสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นระหว่างสถานศึกษาและชุมชน

- 2.8 การจัดองค์การนักศึกษาด้านวิชาชีพ
- 2.9 การดำรงบทบาทในงานพัฒนาวิชาชีพ
- 2.10 การประสานการจัดการศึกษาและฝึกอาชีพร่วมกับภาคเอกชน

3. สมรรถนะของครูวิทยาศาสตร์

สุนันท์ สังข์อ่อน ทำการวิจัยเรื่องสมรรถภาพครูวิทยาศาสตร์ที่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาพุทธศักราช 2542 ผลการวิจัยพบว่าสมรรถภาพสำหรับครูวิทยาศาสตร์ ได้แก่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2547:86-87)

- 3.1 ด้านเนื้อหาและธรรมชาติวิชาวิทยาศาสตร์
- 3.2 ด้านทักษะการสอนวิทยาศาสตร์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 3.3 ด้านหลักสูตร
- 3.4 ด้านการวัด ประเมินผลและการวิจัย
- 3.5 ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และสารสนเทศ
- 3.6 ความเข้าใจในบริบทของวิทยาศาสตร์และบริบทสังคม
- 3.7 การพัฒนาสู่วิชาชีพ
- 3.8 ด้านคุณธรรม จรรยาบรรณครู

4. สมรรถนะของครูอาชีพ โดยสภาอาชีพศึกษาแห่งรัฐบาลกลางสหรัฐ (The Federal Board of Vocational Education) ได้เสนอแนะเอาไว้ ในปี 1923 ว่า ครูอาชีพศึกษามีลักษณะดังต่อไปนี้

- 4.1 เป็นผู้มีความเมตตากรุณา เห็นอกเห็นใจ นักศึกษาชาย-หญิง
- 4.2 มีความคิดอ่านที่จะจัดการกับสถานการณ์ยุ่งยากได้อย่างหลักแหลม
- 4.3 เป็นผู้มองโลกในแง่ดี มีความกระตือรือร้น มีความเชื่อมั่นและมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตในสังคมที่ซับซ้อนนี้
- 4.4 เป็นผู้มีนิสัยช่างสังเกตเฉียบแหลม และมีทัศนคติที่กว้างไกล
- 4.5 มีกิริยาและบุคลิกลักษณะมาตรฐาน ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม และครูอาชีพศึกษาควรจะมีสมรรถนะเพิ่มเติมทางด้าน
- 4.6 ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพที่สอน
- 4.7 ประสบการณ์ในการทำงานในสาขาอาชีพ
- 4.8 มีความเข้าใจในสภาพสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจของสถานศึกษาแห่งนั้น
- 4.9 มีความสามารถในการสอนอันเป็นทักษะในอาชีพที่สำคัญยิ่ง

ศูนย์วิจัยอาชีวศึกษาสหรัฐอเมริกาได้เสนอแนะว่า ครูที่เชี่ยวชาญ ควรมี

- 4.10 ความสามารถที่จะจูงใจนักศึกษา
- 4.11 มีความรู้และความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของการอาชีวศึกษา
- 4.12 มีประสบการณ์ในทักษะเฉพาะของสาขาวิชาที่สอน
- 4.13 มีความรู้และความเข้าใจในหลักการพื้นฐานของการเรียนรู้
- 4.14 มีความสามารถที่จะอธิบายข้อความรู้ด้านทฤษฎี
- 4.15 มีความสามารถที่จะสาธิตทักษะที่จะถ่ายทอด
- 4.16 มีความรู้และความเข้าใจในทฤษฎีของวิชาสัมพันธ์กับสาขาที่รับผิดชอบ และควรต้องมี
- 4.17 ความรู้และความเข้าใจในประวัติศาสตร์การจัดการศึกษา
- 4.18 ความรู้และความเข้าใจในการบริหาร ชนิดและตำแหน่งขององค์การสังคม
- 4.19 มีความรู้และความเข้าใจในการเก็บรักษาสถิติและการจัดทำรายงาน (Center on ETE,

1978 : 11-12)

ตอนที่ 4 สมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับดนตรี

สมรรถนะที่เกี่ยวกับดนตรี ชินกร ต. เทียนประเสริฐ (2551:20-25) ได้ศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

1. สมาคมโรงเรียนดนตรีแห่งชาติ (The National Association of Schools of Music: NASM) ได้กำหนดเป้าหมายของผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีทางดนตรีศึกษาไว้ 6 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านการปฏิบัติ (Performance)

- 1.1 ปฏิบัติเครื่องดนตรีหลักอย่างน้อย 1 ชิ้น ในระดับใช้ทักษะเทคนิคศิลปิน
- 1.2 เข้าใจในขอบเขตการแสดงเครื่องมือหลักและสามารถที่จะปฏิบัติได้ดี
- 1.3 มีความสามารถที่จะปฏิบัติเครื่องที่เห็นด้วยความคล่องแคล่ว (Read at sight)
- 1.4 มีความรู้และทักษะเพียงพอในการทำงานเป็นผู้นำการแสดงดนตรี(Musical

Interpretation) มีทักษะการจัดการฝึกซ้อมและทักษะของการอ่านวเพลง

- 1.5 มีความสามารถในการเล่นคีย์บอร์ดและมีประสบการณ์ในการปฏิบัติเครื่องดนตรีชิ้น

อื่น (Secondary Performance Areas)

- 1.6 มีการพัฒนาคุณภาพศิลปิน ทักษะเทคนิคในการเล่นร่วมวงกับผู้อื่น

2. ด้านทักษะการฟังและการวิเคราะห์ (Aural Skills and Analysis)

- 2.1 ให้เข้าใจองค์ประกอบพื้นฐาน (Common Elements) และการจัดการรูปแบบดนตรี

โดยใช้ความสามารถนี้ในการวิเคราะห์จากการฟัง การเห็น และจากการบรรเลง

2.2 มีความเข้าใจรูปแบบจากกระบวนการ และ โครงสร้างทางดนตรีเพียงพอที่จะใช้ในการประพันธ์เพลง งานวิชาการดนตรี วิธีการสอนและอิริยาบถของประวัติศาสตร์ดนตรีเป็นไปตามเครื่องมือที่เลือกเรียน

2.3 มีความสามารถในการถ่ายทอดดนตรีโดยรวม ประวัติวัฒนธรรมและลีลาในบริบทที่เกี่ยวข้อง

2.4 มีสมรรถนะขั้นก้าวหน้าที่จะผลิตงานและวิเคราะห์งานดนตรีต่างๆ ในทฤษฎีที่เป็นตัวของตัวเอง

2.5 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีทางดนตรีและรูปแบบการประพันธ์ทั้งงานจากการเลียนแบบงานดั้งเดิม รวมทั้งมีประสบการณ์การใช้เครื่องดนตรีที่ใช้ไฟฟ้าและไม่ใช้ (Acoustic and electronic Media) และมีพื้นฐานในสุนทรียภาพและบริบททางวัฒนธรรมในงานที่นำเสนอ

3. การประพันธ์และการค้นสด (Composition and Improvisation)

3.1 มีทักษะพื้นฐานดีพอในการสร้างงานใหม่หรือสร้างงานจากแหล่งดั้งเดิมโดยไม่ได้มีการเตรียมมาก่อน

3.2 มีความสามารถในการประพันธ์ การค้นสดหรือทั้ง 2 อย่างในระดับพื้นฐานหรือมากกว่าในการใช้ภาษาทางดนตรี เช่นการเลียนแบบ (Imitation) ลีลาดนตรีแบบต่างๆ การค้นสด จากแนวทางที่กำหนดล่วงหน้า การสร้างสรรค์งานใหม่จากบทประพันธ์เดิม การทดลองใช้เสียงดนตรีจากแหล่งเสียงต่างๆ และทำการเปลี่ยนแปลงดนตรีให้เหมาะสมในหลายๆ วิธี ที่ไม่ใช่แบบประเพณีปฏิบัติ (Manila ting the Common Elements in Non – traditional)

4. ประวัติเพลงที่พร้อมแสดงออก (History and Repertory)

4.1 มีพื้นฐานความรู้ประวัติศาสตร์ดนตรีถึงยุคปัจจุบัน

4.2 มีความคุ้นเคยการทำเพลงที่พร้อมออกแสดง นักศึกษาทุกคนจะต้องมีความรอบรู้ในแขนงดนตรีที่กว้างขึ้นโดยศึกษาเกี่ยวกับการเล่นแสดงเดี่ยว (Recitals) เป็นวง (Concert) อุปรากร (Opera) และการใช้ดนตรีในภาพยนตร์รวมทั้งการแสดงสาขาอื่นๆ

5. เทคโนโลยี (Technology)

5.1 ทำความเข้าใจการนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนงานดนตรี

5.2 ทำงานดนตรีโดยใช้เทคโนโลยีขอบเขตเฉพาะงาน

6. การสังเคราะห์ (Synthesis)

6.1 นักศึกษาต้องสามารถทำงานได้และแก้ไขปัญหาได้อย่างอิสระโดยรวมความสามารถทางดนตรีทั้งหมด ได้แก่ การปฏิบัติ การฟัง การพูดและการมองเห็น การประพันธ์ การค้นสด และการเตรียมการแสดง

6.2 รูปแบบการจัดสินค้านำทางดนตรี

6.3 ต้องรอบรู้ในการใช้เครื่องมือมีความครอบคลุมเนื้อหาของการแสดง รวมทั้งดนตรีโลกที่หลากหลายวัฒนธรรมกับดนตรีของตน

6.4 เข้าใจพื้นฐานระหว่างความสัมพันธ์กับความเกี่ยวพันทางกลางวิชาชีพต่างๆ ในการริเริ่มโครงการทางดนตรี

2. มหาวิทยาลัยพริแมท สเตท (Plymouth State University) ได้วางเป้าหมายในการเตรียมนักศึกษาเพื่อไปสอนดนตรีตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงเกรด 12 โดยจะสอนเรื่องการขับร้อง การปฏิบัติดนตรี และการศึกษาดนตรีทั่วไป นักศึกษาทุกคนจะต้องได้รับการเสริมสร้างให้มีสมรรถนะ 7 ด้านดังนี้

1. ด้านทฤษฎี (Theory) นักศึกษาทุกคนต้องแสดงความสามารถเกี่ยวกับ

การอ่านดนตรี (Music Reading)

การฝึกโสต (Ear Training)

การค้นสด (Improvisation)

พื้นฐานคำศัพท์ทางดนตรี (Fundamental Music Vocabulary)

การประสานเสียงรวมทั้งการเขียนแยกแนวและการประพันธ์ (Harmony including Part-writing and Composition)

2. ด้านประวัติศาสตร์และวรรณคดีดนตรี (History and Literature)

นักศึกษาต้องสามารถแสดงและเข้าใจพัฒนาการของดนตรีในยุคต่างๆ บทบาทหน้าที่ของดนตรีในวัฒนธรรมอดีตและวัฒนธรรมร่วมสมัย

3. ด้านปฏิบัติดนตรี (Performance)

นักศึกษาจะต้องพัฒนาและสามารถแสดงทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีในระดับมาตรฐานที่อาชีพนักศึกษาดนตรีต้องการ

4. ด้านเทคนิค (Technique)

นักศึกษาจะต้องมีความสามารถด้านการใช้เทคนิคเพื่อการปฏิบัติขับร้อง บรรเลงเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย เครื่องลมไม้ เครื่องทองเหลือง เครื่องประกอบจังหวะ และเปียโน และ/หรือกีตาร์

5. ด้านการอำนวยเพลง

นักศึกษาต้องมีความสามารถในการปรับปรุงและอำนวยเพลงในวงขับร้องประสานเสียง และ/หรือวงดนตรีบรรเลง ด้วยการใช้ความรู้หรือทักษะเพื่อทำงานในวงดนตรีประจำโรงเรียน

6. ด้านวิธีการและสาระ (Method and Materials)

นักศึกษาจะต้องแสดงความรอบรู้ในการพัฒนาหลักสูตร ตามปรัชญาการศึกษาดนตรี เพื่อนำพาและสามารถบริหาร โปรแกรมดนตรีให้มีประสิทธิภาพ

7. ด้านการฝึกงาน (Practicum)

นักศึกษาจะต้องเข้าร่วมฝึกประสบการณ์สังเกตการณ์สอน และการทำงานในชั้นเรียน ระดับประถมและมัธยม โดยสามารถสอนและบริหารชั้นเรียนเพื่อนำไปสู่วิชาชีพต่อไป

3. มาตรฐานชาติสำหรับการศึกษาดนตรีของประเทสหรัฐอเมริกา โดยสมาคมครูดนตรีแห่งชาติ (MENC) ได้กำหนดสิ่งที่นักเรียนในโปรแกรมดนตรี ควรต้องมีสมรรถนะ ดังนี้

1. ร้องเพลง (Singing) เดี่ยวและร่วมกับคนอื่น เตรียมการแสดงที่หลากหลาย
2. เล่นเครื่องดนตรี (Performance on instruments) ทั้งเดี่ยวและร่วมกับคนอื่น มีการแสดงดนตรี

หลายรูปแบบ

3. ด้นสดทำนอง (Improvising melodies) แปรทำนอง (Variation) และเล่นคลอประกอบ (Accompaniments)

4. ประพันธ์และเรียบเรียงดนตรี (Composing and arranging)
5. อ่านและบันทึกดนตรี (Reading and Notating Music)
6. ฟังวิเคราะห์และพรรณนาดนตรี (Listening, analyzing and describing music)
7. วัดและประเมินผลดนตรี (Evaluating music)
8. เข้าใจความสัมพันธ์ดนตรีและศิลปะแขนงอื่นๆ และสาขาวิชาที่นอกเหนือวิชาศิลปะ
9. เข้าใจดนตรีในเรื่องของประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

ตอนที่ 3 บริบทของสาขาวิชาดนตรีสากล สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3.1 ความเป็นมาของสาขาวิชาดนตรีสากล สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สาขาวิชาดนตรีสากล สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีวิวัฒนาการจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ เดิมมีชื่อว่า “โรงเรียนนาฏดุริยางค์ศาสตร์” เปิดสอนครั้งแรกเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ. ศ.2477 นับเป็นสถาบันของชาติแห่งแรกที่ทำให้การศึกษา ทั้งวิชาสามัญและวิชาศิลปะ ขึ้นอยู่กับกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ ผู้ก่อตั้งโรงเรียนนี้คือ พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ อธิบดีคนแรกของกรมศิลปากร ต่อมาเมื่อ พ.ศ.2478 ทางกรมมีความประสงค์ที่จะให้วิชาศิลปะทาง โขน-ละคร และดนตรี มารวมอยู่ในสังกัดเดียวกัน จึงได้โอนครูอาจารย์ทางนาฏศิลป์และดุริยางค์ศิลป์ กับศิลปินประจำราชสำนักของพระมหากษัตริย์ รวมทั้งเครื่องดนตรี เครื่องโขน เครื่องละครของหลวงบางส่วนจาก กระทรวงวัง ให้มาสังกัดกรมศิลปากร กรมศิลปากรจึงได้แก้ไขปรับปรุงการศึกษาของโรงเรียนนาฏดุริยางค์ศาสตร์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ในวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ.2478 ได้มีคำสั่งตั้งโรงเรียนศิลปากร สอนวิชาช่างปั้น ช่างเขียน และช่างรักขึ้นอยู่กับกรมศิลปากร และให้โรงเรียนนาฏดุริยางค์ศาสตร์ไปรวมเป็นแผนกหนึ่งของโรงเรียน ศิลปากร เรียกชื่อเฉพาะแผนกนี้ว่า “โรงเรียนศิลปากรแผนกนาฏดุริยางค์” ให้การศึกษาวิชาศิลปะทางดนตรี ปี่พาทย์ และละครแต่ยังไม่มีโขน ต่อมาวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ.2485 ได้ยุบกองโรงเรียนและให้ “แผนกช่าง” ของโรงเรียนศิลปากรไปขึ้นอยู่กับมหาวิทยาลัยศิลปากร และโอนกรมศิลปากรไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ 28 เมษายน พ.ศ.2485 กรมศิลปากรปรับปรุงกองดุริยางค์ศิลป์ เปลี่ยนชื่อใหม่เป็นกองการสังคีต และโอนแผนกนาฏดุริยางค์จากโรงเรียนศิลปากรขึ้นกับกองการสังคีต เปลี่ยนเป็น “โรงเรียนสังคีตศิลป์” ขึ้นอยู่กับแผนกนาฏศิลป์ แต่เนื่องจากอุปสรรคและสงครามโลกครั้งที่ 2 รวมทั้งราชการได้คืนสถานที่ไปใช้ราชการอย่างอื่น ระหว่าง พ.ศ.2485-2487 การศึกษาของโรงเรียนสังคีตศิลป์จึงหยุดชะงักไปชั่วระยะหนึ่ง พ.ศ.2488 หลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 นายกรัฐมนตรีบัญชาให้ แก้ไขปรับปรุงการศึกษาของโรงเรียนสังคีตศิลป์ใหม่และเปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียน นาฏศิลป์” เมื่อเปิดโรงเรียนนาฏศิลป์ ปี พ.ศ.2488 มีนักเรียนเก่าเหลืออยู่ในโรงเรียนสังคีตศิลป์ จำนวน 33 คน เป็น นักเรียนหญิงทั้งสิ้น จึงเปิดรับสมัครนักเรียนชายเข้าฝึกหัดโขน จำนวน 60 คน นับแต่นั้นมา โรงเรียนนาฏศิลป์ก็ขยายการศึกษาทั้งนาฏดุริยางค์ศิลป์ไทยและสากล กองการสังคีตมาขึ้นกับกอง ศิลปศึกษา และได้รับการยกฐานะให้เป็น “วิทยาลัยนาฏศิลป์” เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ. ศ.2515

ในปีการศึกษา 2519 ได้ขยายการศึกษาจนถึงระดับปริญญาตรี โดยสมทบกับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในขณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ รับศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ ในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง เข้าศึกษาต่ออีก 2 ปี ได้รับปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) ต่อมาในปี

การศึกษา 2541 กรมศิลปากรได้จัดตั้ง “สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” ขึ้น โดยจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีด้านช่างศิลป์ นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ทั้งไทยและสากล รับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง เข้าศึกษาต่ออีก 2 ปี ในคณะศิลปนาฏดุริยางค์ และคณะศิลปศึกษา

จากการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาของวิทยาลัยนาฏศิลป์เดิมที่สังกัดสถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ กรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อมีการปฏิรูประบบราชการปีพุทธศักราช 2545 วิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่งจึงต้องโอนไปสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม ตั้งแต่วันที่ 9 ตุลาคม 2545 เรวดี สกฤพานิชย์ (2542:119) กล่าวถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าเป็นส่วนราชการในสังกัดกรมศิลปากร ตามพระราชกฤษฎีกาการแบ่งส่วนราชการในสังกัดกรมศิลปากรฉบับที่ 2 พ.ศ. 2541 สำหรับนามของสถาบันนั้นสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้พระราชทานนามว่าสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยมีอำนาจจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านช่างศิลป์ นาฏศิลป์และดุริยางค์ทั้งไทยและสากล สอดคล้องกับ ศุภชัย จันทรสวรรณ์.(2545:108) ที่กล่าวถึงระบบการจัดการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าเปิดสอนระดับระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) หลักสูตรศิลปะบัณฑิต (ศ.บ.) และหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต(ศษ.บ.) ใน 3 คณะวิชา ดังนี้ คณะศิลปะวิจิตร คณะศิลปะนาฏดุริยางค์ คณะศิลปศึกษา มี 12 สาขาวิชา หลักสูตรทั้ง 12 หลักสูตรของสถาบันได้ผ่านการเห็นชอบโดยคณะกรรมการสถาบันและทบวงมหาวิทยาลัย บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้ง 12 หลักสูตร ได้รับการรับรองวุฒิจากคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและได้รับการรับรองและการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งข้าราชการครูจากคณะกรรมการข้าราชการครู

จากรายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงานด้านการปฏิรูปการศึกษา ของคณะอนุกรรมการปฏิรูปการศึกษา กรมศิลปากร (2544:1) ได้กล่าวว่า ได้แต่งตั้งคณะทำงาน 8 คณะเพื่อดำเนินการปฏิรูปการศึกษา ให้เป็นไปตามหลักการและมีประสิทธิภาพได้ดำเนินการจัดระบบการศึกษามีทั้งขั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษา (ต่ำกว่าปริญญาตรี) ตลอดจนการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยยึดแนวทางตามที่ได้รับการวิเคราะห์จากคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้การจัดการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์เป็น การจัดการศึกษาด้านต่ำกว่าปริญญาตรี

ดังนั้นการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านช่างศิลป์ นาฏศิลป์และดุริยางค์ทั้งไทยและสากล ตลอดจนศิลปวัฒนธรรม เป็นอำนาจหน้าที่ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์โดยตรง ส่วนวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีอำนาจการบริหารการศึกษาตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา(ต่ำกว่าปริญญาตรี) มีหน้าที่จัดการศึกษาอบรม วิจัย ทำนุ บำรุง รักษา ศึกษา ค้นคว้าตลอดจนการให้บริการทางวิชาการและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ดนตรี ซึ่งคณะกรรมการด้านหลักสูตร วัสดุ

ประเมินผลและเทียบโอน ของกรมศิลปากร (ม.ป.ป. : 2) ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามโครงสร้างหลักสูตร แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1. การจัดการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน
 - 1.1 หลักสูตรนาฏศิลป์ขั้นต้น (ม.1 ถึง ม. 3)
 - 1.2 หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง (ปวช.1 ถึง ปวช.3)
 - 1.3 หลักสูตรศิลปกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. 1 ถึง ปวช. 3)
2. การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา (ต่ำกว่าปริญญาตรี)
 - 2.1 หลักสูตรนาฏศิลป์ขั้นสูง
 - 2.2 หลักสูตรศิลปกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
3. การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา (ระดับปริญญาตรี)
 - 3.1 หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง)
 - 3.2 หลักสูตรศิลปปะบัณฑิต (4, 5 ปี)

จึงสรุปได้ว่าวิทยาลัยนาฏศิลป์นั้น มีจัดการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษา โดยจัดการศึกษาในวิชาสามัญและวิชาศิลปะการแสดง นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ กิตติศิลป์ ทั้งแบบประเพณีของไทยและสากล มีจุดมุ่งหมายในการผลิตบุคลากรให้เป็นทั้งผู้สอนและศิลปิน และทำงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกัมนาฏศิลป์ นอกจากนี้ยังให้บริการทางวิชาการเผยแพร่ความรู้และการแสดงให้แก่หน่วยงานและสถาบันต่างๆ ที่ขอความร่วมมือมาทั้งต้องศึกษาค้นคว้าศิลปพื้นบ้านเพื่อการอนุรักษ์และเผยแพร่

3.2 ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

วิสัยทัศน์

“สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นศูนย์กลางองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ กิตติศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ”

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ กิตติศิลป์ และช่างศิลป์ ระดับพื้นฐานวิชาชีพ ถึง วิชาชีพชั้นสูง ที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ
2. สร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ นวัตกรรม ที่เป็นองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม อย่างมีคุณค่าแก่สังคม

3. เป็นศูนย์กลางบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม
4. อนุรักษ์ พัฒนา สืบสาน และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์

ตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550 สถาบันฯ มีอำนาจหน้าที่ให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูง ด้านนาฏศิลป์ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และช่างศิลป์ ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอนทำการแสดง ทำการวิจัย และให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ทะนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น

เป้าหมายสู่ความสำเร็จ

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นศูนย์กลางองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะและที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะมีหลายเรื่อง เช่น (เขาวณิ, 2549) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาของรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาตัวบ่งชี้ได้ตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารระดับมัธยมศึกษาจำนวน 78 ตัวบ่งชี้ เป็นตัวบ่งชี้ด้านความรู้ 26 ด้าน ทักษะ 26 และด้านบุคลิกลักษณะ 26 ตัวบ่งชี้ นอกจากนี้มีงานวิจัยที่สอดคล้องของ (วันชัย 2548) ได้ศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาตามแนวทางการปฏิรูประบบราชการและการปฏิรูปการศึกษา ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาต้องการพัฒนามากที่สุด 3 ลำดับคือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การส่งมอบความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ และการบริการที่ดีผลจากการเปรียบเทียบความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาจำแนกตามประสบการณ์ วุฒิการศึกษา และขนาดโรงเรียน พบว่าผู้บริหารสถานศึกษามีความต้องการในการพัฒนาไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยที่สอดคล้องลักษณะนี้คืองานวิจัยของ (อังคินันท์ และ ทศนา, 2548) ศึกษา วิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบสมรรถนะด้านผู้นำทางวิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย

ของรัฐ เอกชน และในกำกับของรัฐ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สมรรถนะ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการ สอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย มีผลทางตรงและทางอ้อม โดยส่งผ่านสมรรถนะด้านบริการวิชาการ ส่งผลต่อความเป็นผู้นำทางวิชาการของอาจารย์นอกจากนี้ (สุเมธ, 2549) ได้ศึกษาวิจัยหลักสูตรเพิ่มอำนาจในการทำงานเพื่อพัฒนาสมรรถนะของเจ้าหน้าที่ วิเคราะห์นโยบายและแผน กระทรวงศึกษาธิการผลการวิจัย หลักสูตรเพิ่มอำนาจสามารถพัฒนา สมรรถนะในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบาย และแผนมีประสิทธิภาพมากขึ้นจริง นอกจากนี้มีงานวิจัยของ ระวีภา หอมเศรษฐี (2549) ที่ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารระดับกลางใน ระบบราชการไทย โดย ผลการศึกษาพบว่า สมรรถนะหลักของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ สมรรถนะด้านการทำงาน สมรรถนะเฉพาะด้าน สมรรถนะด้านการเมือง และสมรรถนะทาง จริยธรรม นอกจากนี้ หนูพันธ์ หิรัญเรือง ได้ศึกษาสมรรถนะในการบริหารงานบุคคลของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตราชกาที่ 15 ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยสมรรถนะในการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับ ค่อนข้างสูง โดยสมรรถนะด้านทักษะและศิลปะในการถ่ายทอดและโน้มน้าวบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านการนิเทศและให้คำปรึกษาแก่ครูและบุคคล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนจังหวัดที่ผู้บริหาร สถานศึกษามีสมรรถนะในการบริหารงานบุคคลสูงสุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และผู้บริหาร สถานศึกษาจังหวัดระนองกับสุราษฎร์ธานีและจังหวัดชุมพรกับจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสมรรถนะใน การบริหารงานบุคคลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาจังหวัดระนองกับ จังหวัดชุมพรมีสมรรถนะในการบริหารงานบุคคลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ และผู้บริหาร สถานศึกษาจังหวัดระนองกับจังหวัดชุมพรมีสมรรถนะในการบริหารงานบุคคลด้านความยุติธรรม และความเป็นธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และผู้บริหารสถานศึกษาจังหวัดระนอง ชุมพร และ สุราษฎร์ธานี มีสมรรถนะในการบริหารงานบุคคลด้านการนิเทศและให้คำปรึกษาแก่ครูและบุคคล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ นอกจากนี้มีงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะดังนี้ Blancer, Boroski & Dyer (1996) ศึกษาสมรรถนะที่ต้องการในหน่วยงานการบริหารทรัพยากร มนุษย์ ผลการศึกษาพบว่าสมรรถนะหลักที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 11 สมรรถนะ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) สมรรถนะหลัก (core competency) เป็นสมรรถนะที่ทุกตำแหน่งงานใน หน่วยการบริหารทรัพยากรมนุษย์ต้องมี ประกอบด้วย 11 สมรรถนะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่ กลุ่ม ที่ 1 ศักยภาพส่วนบุคคล (personal integrity) ประกอบด้วย 3 สมรรถนะ คือ จริยธรรม มาตรฐาน ของคุณภาพการปฏิบัติงาน กลุ่มที่ 2 การมุ่งความก้าวหน้าและแรงผลักดัน (ambition and drive) ประกอบด้วย 4 สมรรถนะ คือ การมุ่งผลสำเร็จ ความคิดริเริ่ม ความมั่นใจ และความกระตือรือร้นใน การทำงาน และกลุ่มที่ 3 ทักษะในการทำงานเป็นทีม (team skill) ประกอบด้วย 4 สมรรถนะ คือ การ

สื่อสาร การฟังและการตีความ การสร้างความสัมพันธ์ และความร่วมมือร่วมใจ 2) สมรรถนะเสริม (leverage competency) เป็นสมรรถนะที่ใช้ในการปฏิบัติงานประกอบด้วย 6 สมรรถนะ คือการสร้างผลกระทบทางอ้อม การใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า ความตระหนักในการต้องการของลูกค้า ความคิดสร้างสรรค์ การตั้งคำถามและตีความ และความรู้สึกร่วมกับบุคคล 3) สมรรถนะประจำตำแหน่งงาน ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ คือ สมรรถนะของผู้ปฏิบัติงานด้านการศึกษา และสมรรถนะของทรัพยากรมนุษย์ นักกลยุทธ์ทางด้านทรัพยากรมนุษย์ การริเริ่ม และคิดค้นในงานด้านทรัพยากรมนุษย์ การสนับสนุนงานด้านทรัพยากรมนุษย์ ผู้นำการบริหารทรัพยากรมนุษย์ โดยที่ทั้ง 6 ตำแหน่งงานจะประกอบด้วย 33 สมรรถนะ ที่แต่ละตำแหน่งงานต้องการต่างกัน และงานวิจัยที่สอดคล้อง Hamlin (1990) ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า คุณลักษณะที่เป็นสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย การแสดงออกถึงความสนใจและมีส่วนร่วมกับทีมงาน มีบุคลิกลักษณะที่ดีในการจัดการองค์การ แสดงออกถึงการรักษามาตรฐานของงาน โดยการติดตามอย่างใกล้ชิด ให้การช่วยเหลือบุคลากรเมื่อมีความจำเป็น ให้แนวทาง กำลังใจและสนับสนุนผู้ร่วมงาน ปรีกษาหารือร่วมกันกับคณะทำงานในการตัดสินใจ ขอมรับความคิดเห็นในการบริหารแบบมีส่วนร่วม ตื่นตัว ต่อความเปลี่ยนแปลงด้านนวัตกรรมและการพัฒนา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลที่ต่อต้าน สิ่งใหม่ๆ จนเกิดความสมดุล มีประสิทธิผลในการมอบหมายงาน นอกจากนี้ Marmen(2002) ศึกษาเกี่ยวกับการกำหนดสมรรถนะหลักของผู้บริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการจัดการศึกษาภายใต้ข้อกำหนดของส่วนกลางผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะหลักสำหรับผู้บริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการจัดการศึกษาตามที่กำหนดจำนวน 18 สมรรถนะ ได้แก่ สมรรถนะด้านการบริหาร การรับบุคคล การแนะนำหลักสูตรทั่วไป หลักสูตรพิเศษ การหาเงินมาช่วยเหลือ การติดตามและประเมินผล การจัดทำของงบประมาณ สารสนเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ภาวะผู้นำ การจูงใจ การวางแผน การพัฒนาวิชาชีพ ความสัมพันธ์กับชุมชน การสรรหา การสอนและเทคโนโลยี

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สมรรถนะของครูคนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ และคุณภาพโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อกำหนดสมรรถนะของครูคนตรีสากล วิธีดำเนินการศึกษาวิจัยดังขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร ดำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ

ขั้นตอนที่ 2 สนทนากลุ่ม (Focus group) เพื่อวิเคราะห์สมรรถนะของสมรรถนะของครูคนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยนำประเด็นข้อคำถามจากขั้นตอนที่ 1 สำหรับเป็นประเด็นในการสนทนากลุ่ม

ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาสมรรถนะของครูคนตรีสากลโดยใช้ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มเป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล

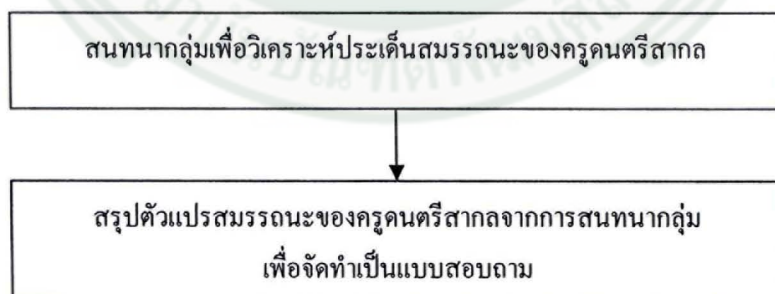
ขั้นตอนที่ 4 สรุปสมรรถนะของครูคนตรีสากลสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นเอกสารงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

แผนภูมิ ลำดับขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 สังเคราะห์สมรรถนะจากการศึกษาเอกสาร ดำরা บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ

ขั้นตอนที่ 2 สนทนากลุ่ม (Focus group) เพื่อวิเคราะห์สมรรถนะของครูคนตรีสากล โดยนำประเด็นข้อคำถามจากขั้นตอนที่ 1 มาเป็นประเด็นสำหรับพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาสมรรถนะของครูคนตรีสากลโดยใช้ข้อมูล จากการสนทนากลุ่ม เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

นำผลการวิเคราะห์สมรรถนะของครูคนตรีจากผู้ทรงคุณวุฒิสร้างเป็นแบบสอบถาม

นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

นำแบบสอบถาม ไปเก็บข้อมูล

นำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) เพื่อกำหนดค่าน้ำหนักสมรรถนะ (Factor loading)

ขั้นตอนที่ 4 สรุปสมรรถนะของครูคนตรีสากลสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นเอกสารงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

สรุปสมรรถนะของครูคนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

จัดทำเอกสารงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูล เอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ ของสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา (สค.บศ.) สำนักงาน กุรุสภา และที่ค้นคว้าจาก Internet ได้แก่ สมรรถนะของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา สมรรถนะของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) สมรรถนะของกระทรวงศึกษาธิการ และแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะของนักวิชาการต่างประเทศได้แก่ (McClelland, 1973; Spencer & Spencer, 1993; Gross Randy, 1996; Richard Boyatzis, 1982; Mitrani, Dalziel และ Fitt, 1992; Dale & Hes, 1995) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างกันของเนื้อหา ของสมรรถนะของแต่ละหน่วยงาน โดยจัดเป็นหมวดหมู่

ขั้นตอนที่ 2 สานทนากลุ่ม (Focus group) เพื่อวิเคราะห์สมรรถนะของสมรรถนะของครูคนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยนำประเด็นข้อคำถามจากขั้นตอนที่ 1 สำหรับเป็นประเด็นในการสนทนากลุ่ม

ขั้นตอนการจัดสนทนากลุ่ม (Focus group) เพื่อวิเคราะห์สมรรถนะของครูคนตรีสากล ประกอบด้วย ประชากร เครื่องมือ ขั้นตอนดำเนินการสนทนากลุ่ม และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้สนทนากลุ่ม

ประชากรที่ใช้ในการสนทนากลุ่มในขั้นตอนนี้ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 ท่าน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิสภาคนตรีสากล จำนวน 5 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านสมรรถนะจากหน่วยงานอื่น จำนวน 2 ท่าน

คุณสมบัติของประชากร

ผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่มจำนวน 7 ท่าน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มที่ 1 ผู้ทรงคุณวุฒิสภาคนตรีสากล จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้ที่มีคุณสมบัติดังนี้

1.1 เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านคนตรีสากลที่ได้รับการยอมรับ

1.2 เป็นผู้ที่มีผลงานทางวิชาการ เช่น เขียนตำรา ทำวิจัย เขียนบทความ
ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพนาฏศิลป์และดนตรี ของวิทยาลัยนาฏศิลป์

1.3 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไม่น้อยกว่า
5 ปี

2. กลุ่มที่ 2 ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านสมรรถนะจากหน่วยงานอื่นที่ได้รับการยอมรับ
จำนวน 2 ท่าน ประกอบด้วย ผู้ที่มีคุณสมบัติดังนี้

2.1. เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับสมรรถนะและเป็นที่ยอมรับในวงการ
ของนักวิชาการว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถในการพัฒนาสมรรถนะ

2.2. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการกำหนดสมรรถนะในหน่วยงานภาครัฐและ
ภาคเอกชน

2.3. เป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท

2.4. เป็นนักบริหารทรัพยากรมนุษย์ในภาครัฐและเอกชน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เอกสารประเด็นข้อคำถามเกี่ยวกับสมรรถนะ

3. ขั้นตอนการดำเนินการสนทนากลุ่ม

3.1. ขั้นเตรียมการ

3.1.1 จัดเตรียมเอกสารประกอบการสนทนากลุ่มโดยนำประเด็นที่สรุปเกี่ยวกับ
สมรรถนะของครู

3.1.2. ติดต่อประสานงานกับผู้ทรงคุณวุฒิ โดยส่งหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วม
สนทนากลุ่ม

3.1.3. จัดเตรียมห้องสนทนากลุ่ม ณ ห้องประชุมคณะศิลปศึกษา และ อุปกรณ์
สำหรับใช้บันทึกเทป และ โสตทัศนูปกรณ์ สำหรับการสนทนากลุ่ม

3.2 ขั้นการดำเนินการสนทนากลุ่ม

3.2.1 ผู้วิจัยดำเนินการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิด้วยผู้วิจัยเอง โดยมีผู้บันทึกเทป 1 คน
และ ผู้จดบันทึกจำนวน 1 คน ประกอบด้วย นายชัยยศ ภูมิมนตรี เป็นผู้บันทึกเทป และนายชาญ
สิริ ฤกษ์ผ่อง เป็นผู้จดบันทึกการประชุม

3.2.2 การเก็บรวบรวมจากการสนทนากลุ่มโดยใช้การรวบรวมจากประเด็นการ
ประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ ในประเด็นของสมรรถนะของครูคนตรีสากล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม ที่บันทึกเทป ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยนำผลจากการจดบันทึก และที่บันทึกเทปมาสรุปประเด็นเป็นสมรรถนะของครูคนตรีสากล โดยตัดประเด็นที่ซ้ำซ้อนออก แล้วนำประเด็นที่สอดคล้องกันมารวมกันแล้วนำไปสร้างและพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาสมรรถนะของครูคนตรีสากลโดยใช้ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มเป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณนี้ประกอบด้วยการสร้างแบบสอบถามเพื่อสอบถามความเหมาะสมของครูคนตรีสากล ประกอบด้วยรายละเอียดของประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรในขั้นตอนที่ 3 ประกอบด้วย

1. ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือแบบสอบถาม จำนวน 5 ท่าน
2. ประชากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครู อาจารย์ ครูอัตราจ้างสาขาดนตรีคีตศิลป์สากลและนักศึกษาวิชาเอกดนตรีคีตศิลป์สากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2. กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามประกอบด้วย

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

หน่วยงาน	ข้าราชการครู/ อาจารย์	ครูอัตราจ้าง สาขาวิชาดนตรี	นักศึกษา วิชาเอกดนตรี	รวม
สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	สาขาวิชาดนตรี คีตศิลป์สากล	สาขาวิชาดนตรี คีตศิลป์สากล	สากล	
คณะศิลปศึกษา	1	26	92	119
วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ	23	4	-	27
วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่	5	2	46	53

หน่วยงาน สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	ข้าราชการครู/ อาจารย์ สาขาวิชาดนตรี คีตศิลป์สากล	ครูอัตราจ้าง สาขาวิชาดนตรี สาขาวิชาดนตรี คีตศิลป์สากล	นักศึกษา วิชาเอกดนตรี สากล	รวม
วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช	2	1	-	-
วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง	2	2	-	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด	2	4	34	40
วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย	3	4	-	7
วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์	5	3	-	-
วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี	5	4	3	-
วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี	5	2	-	-
วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง	5	3	-	-
วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี	5	-	-	-
วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา	5	3	-	-
รวม	60	846	906	290

3. เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนที่ 3 คือ แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยนำผลจากการสรุปประเด็นแนวคิดจากการสนทนากลุ่ม สร้างแบบสอบถาม เพื่อใช้สอบถามความเหมาะสมของสมรรถนะของครูดนตรีสากล โดยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนการดำเนินการของแบบสอบถาม

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยนำผลจากการสรุปประเด็นแนวคิดจากการสนทนากลุ่ม สร้างแบบสอบถามความเหมาะสมของสมรรถนะของผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย ตำแหน่ง เพศ อายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถาม ความเหมาะสมของสมรรถนะของครูคนตรีสากล เป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ แต่ละระดับมีค่า ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความสำคัญระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความสำคัญระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความสำคัญระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความสำคัญระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความสำคัญระดับน้อยที่สุด

ขั้นที่ 3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องความตรงเชิงเนื้อหา IOC (index of congruence) แล้วนำผลจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เกณฑ์คะแนน ดังนี้

- + 1 ข้อคำถามสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือไม่
- 1 ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย

แล้วนำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยแทนค่าในสูตร

$$IOC = \frac{\text{ผลรวมคะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญ}}$$

ขั้นที่ 4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทำการทดลองใช้ (Try out) โดยนำแบบสอบถามทดลองใช้กับ ครู อาจารย์ วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพฯ จำนวน 40 ฉบับ ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง จากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถาม โดยหาความสอดคล้องของคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (item total correlation) แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ cronbach (cronbach,s alpha coefficient)

ขั้นที่ 5 การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการตามรายละเอียดดังนี้

1. ออกหนังสือราชการขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามไปยังวิทยาลัยนาฏศิลป์ หน่วยงานที่สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2. ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างของวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวน 12 แห่ง เพื่อขอความอนุเคราะห์แจกและรวบรวมแบบสอบถามส่งผู้วิจัย ภายใน 2 สัปดาห์ ใช้จำนวนแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน 381 ฉบับ

3. ติดตามจัดเก็บแบบสอบถามหากยังเก็บได้ไม่ครบ ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์อีกครั้ง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับกลับคืนมาสำรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามในแต่ละตอน ดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) นำมาวิเคราะห์หาค่าดังนี้

1. ค่าแจกแจงความถี่ (Frequency)
2. ค่าร้อยละ (Percentage)

แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะโดยหาค่าดังนี้

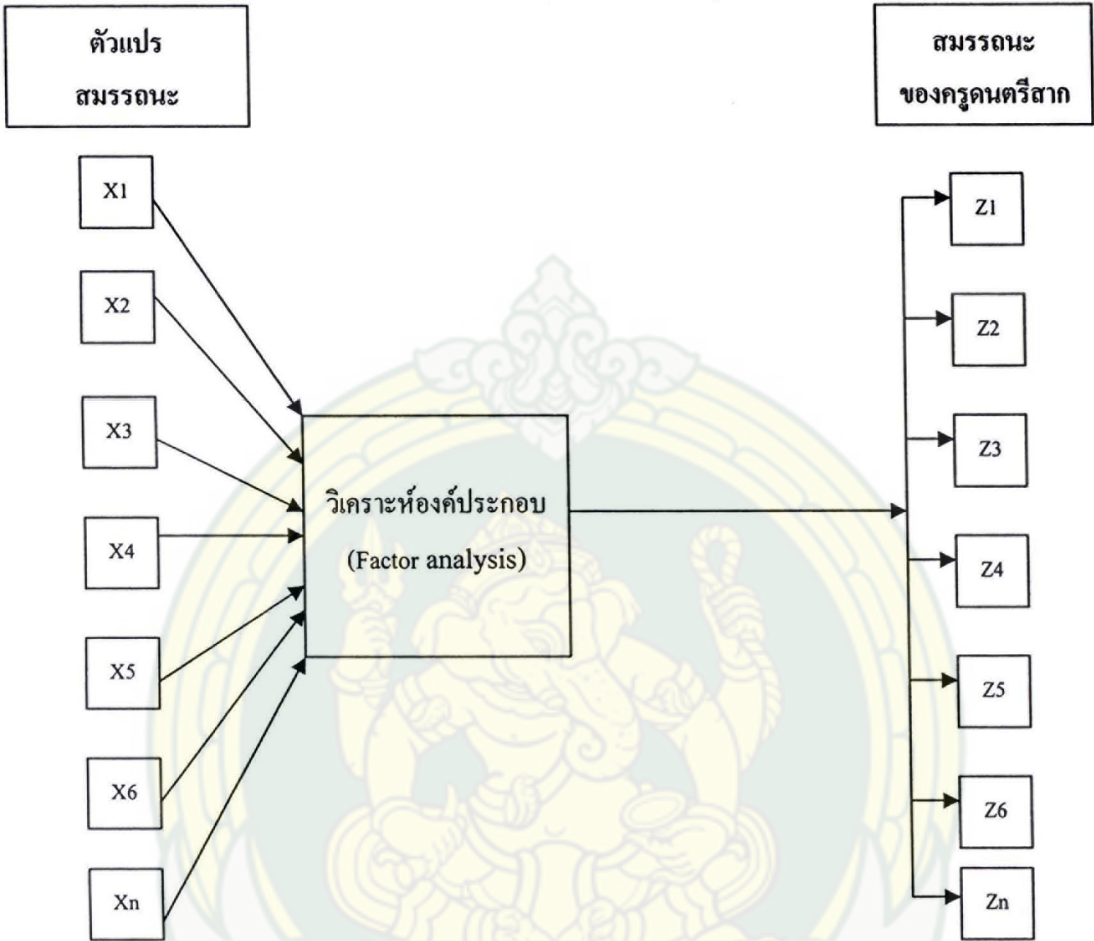
1. ค่าเฉลี่ย (Mean)
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3. วิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) โดยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีค่า KMO มากกว่า .50 และค่า Bartlett's Test of Sphericity นัยสำคัญที่ .50 ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ด้วยวิธี องค์ประกอบหลัก หรือเทคนิค PCA (principal component analysis) และหมุนแกนตัวประกอบแบบ Orthogonal Rotation ด้วยวิธี Varimax Method ที่ 25รอบ โดยค่าของน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง -1 ถึง + 1 สมรรถนะในแต่ละสมรรถนะจะต้องอยู่ในองค์ประกอบที่มีค่า ตั้งแต่ 1 ขึ้นไป

กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์โดยใช้หลักสถิติ ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) วิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) เพื่อได้สมรรถนะที่มีความเหมาะสม

กรอบโมเดลในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 4 สรุปสมรรถนะของครูคนตรีสากลสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นเอกสารงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ขั้นตอนการปรับปรุงและนำเสนอคู่มือสมรรถนะของครูคนตรีสากล
มีขั้นตอนดังนี้

4.1 สรุปสมรรถนะของครูคนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวง
วัฒนธรรม

4.2 จัดพิมพ์เอกสารงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล

การวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดสมรรถนะของครูคนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการบรรจุแต่งตั้ง และวางแผนสำหรับการพัฒนาครูคนตรีสากล ผู้วิจัยนำผลจากแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิ จากการจัดสนทนากลุ่ม มาสร้างเครื่องมือแบบสอบถาม แล้วนำไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 216 คนผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 การนำเสนอข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะของครูคนตรีสากล

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะประจำตำแหน่งของผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์

สัญลักษณ์ทางสถิติ

n	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 1 การนำเสนอข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเพศ ระดับการศึกษา และตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ ส่วนการนำเสนอข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับด้านอายุและระยะเวลาในการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง

(n = 219)		
ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	89	38.9
1.2 หญิง	130	61.1
2. ระดับการศึกษา		
3.1 กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี	3	1.3
3.2 ปริญญาตรี	126	55.0
3.3 ปริญญาโท	98	42.8
3.4 ปริญญาเอก	2	0.9
3. สถานภาพ		
1. นักศึกษา	5	2.2
2. ครูอัตราจ้าง	16	7.0
3. ข้าราชการครู / อาจารย์	208	90.8
รวม	219	100

จากตารางที่ 2 พบว่าข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 229 คน มีจำนวนเพศชาย ร้อยละ 38.9 จำนวนเพศหญิงร้อยละ 61.1 ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีร้อยละ 1.3 ระดับปริญญาตรีร้อยละ 55 ระดับปริญญาโทร้อยละ 42.8 และปริญญาเอกร้อยละ 0.9 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการร้อยละ 2.2 ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการร้อยละ 7.0 และเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ข้าราชการครูร้อยละ 90.8

ตารางที่ 3 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับอายุ และระยะเวลาในการปฏิบัติราชการ

(n = 219)				
ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. อายุ	23.04	59.08	43	6.93
2. ระยะเวลาในการปฏิบัติราชการ	1.03	36.08	17	7.66

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมีอายุต่ำสุด 23.04 ปี อายุสูงสุด 59.08 ปี อายุเฉลี่ย 43 ปี มีระยะเวลาปฏิบัติงานน้อยสุด 1.03 ปี ระยะเวลาปฏิบัติงานนานที่สุด 36.08 ปี ระยะเวลาเฉลี่ยในการปฏิบัติราชการ 17 ปี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะของครูคณิตศาสตร์

จากการเก็บข้อมูลแบบสอบถามผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ระดับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักหรือเทคนิค PCA (principal component analysis) และหมุนแกนตัวประกอบแบบ Orthogonal Rotation ด้วยวิธี Varimax Method ผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะหลัก ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะของครูคณิตศาสตร์

ลำดับ ที่	ข้อ คำถาม	สมรรถนะหลักของครูคณิตศาสตร์	($\bar{X}$)	(S.D)
1	A 1.27	มีความรู้ความสามารถทางด้านหลักการคณิตด้านทฤษฎีคณิตศาสตร์	8.25	1.749
2	A 1.26	สามารถสอนหลักการคณิตด้านการเรียงเรียงและประพันธ์เพลง	8.16	1.822
3	A 1.23	สามารถสอนประวัติและวรรณกรรมคณิตศาสตร์	8.02	1.820
4	A 1.19	สามารถเขียนบทความวิชาการด้านคณิตศาสตร์	8.01	1.770
5	A 3.4	สามารถนำเสนองานคณิตนิพนธ์ในรูปแบบการจัดนิทรรศการ	7.96	1.663
6	A 2.22	สามารถปฏิบัติการด้านคณิตเฉพาะเครื่องมือ	7.96	1.757
7	A 2.20	สามารถในการปฏิบัติการด้านการซ่อมปฏิบัติรวมวง	7.94	1.673
8	A 1.17	สามารถปฏิบัติเครื่องคณิตประเภทคีย์บอร์ดหรือกีตาร์	7.93	1.660
9	A 2.23	มีทักษะในการปฏิบัติเครื่องมืออื่นๆ ได้หลากหลาย	7.89	1.649
10	A 1.28	มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน	7.88	1.688
11	A 1.24	มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยงานคณิต	7.86	1.678
12	A 1.32	มีทักษะในการสร้างสรรค์งานคณิตด้วยคอมพิวเตอร์	7.85	1.793
13	A 2.21	มีทักษะในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับสร้างสรรค์งานคณิต	7.84	1.648
14	A 2.24	มีทักษะในการปฏิบัติการบันทึกเสียง	7.83	1.697
15	A 3.1	สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และ หลักสูตร	7.82	1.627

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ คำถาม	สมรรถนะหลักของครูคนตรีสากล	($\bar{X}$)	(S.D)
16	A 2.39	สามารถนำประมวลรายวิชามาจัดทำแผนการเรียนรู้รายภาคและตลอด ภาค	7.82	1.712
17	A 1.33	สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	7.82	1.838
18	A 1.20	สามารถเลือกใช้ พัฒนาและสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการ เรียนรู้ของ ผู้เรียน	7.82	1.804
19	A 1.22	สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ของผู้เรียนและ จำแนกระดับการ เรียนรู้ ของ ผู้เรียนจากการประเมินผล	7.79	1.731
20	A 2.2	สามารถวัดและประเมินผลได้ตามสภาพความเป็นจริง	7.78	1.632
21	A 2.25	สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และ หลักสูตร	7.77	1.622
22	A 2.26	สามารถวิเคราะห์หลักสูตรคนตรีสากล	7.77	1.631
23	A 2.19	สามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรได้อย่างหลากหลาย	7.76	1.734
24	A 1.25	สามารถประเมินหลักสูตรได้ทั้งก่อนและหลังการใช้หลักสูตร	7.76	1.752
25	A 1.31	สามารถจัดทำหลักสูตรคนตรีสากล	7.75	1.793
26	A 3.5	สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนคนตรีสากล	7.75	1.580
27	A 1.18	สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน	7.73	1.800
28	A 1.37	สามารถจัดทำรายงานการประเมินคุณภาพทางการศึกษา	7.73	1.674
29	A 3.3	สามารถประเมินคุณภาพภายใน	7.72	1.683
30	A 1.21	สามารถดำเนินงานการประกันคุณภาพทางการศึกษาได้	7.72	1.668
31	A 1.30	มีภาวะผู้นำ	7.71	1.776
32	A 3.8	สามารถบริหารจัดการในสาขาวิชาคนตรีสากล	7.71	1.651
33	A 1.47	สามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆมาใช้ในการบริหารจัดการ	7.70	2.030
34	A 1.1	มีทักษะในการบริหารจัดการวงโยชวาทิต	7.69	1.805
35	A 3.7	มีทักษะในการบริหารจัดการวงป๊อปปูล่าร์	7.68	1.762
36	A 1.36	มีทักษะในการบริหารจัดการวงแจ๊ส	7.67	1.617
37	A 1.16	มีทักษะในการบริหารจัดการวงดนตรีไทย	7.67	1.722
38	A 1.34	มีทักษะในการบริหารจัดการวงขับร้องประสานเสียง	7.66	1.670
39	A 1.35	สามารถใช้ทักษะในการฟังการพูดการอ่าน การเขียนภาษาไทย เพื่อการ สื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง	7.64	1.679
40	A 2.5	สามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูดการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ หรือ ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง	7.63	1.589
41	A 2.27	สามารถเลือกใช้ ออกแบบ สร้าง และปรับปรุงนวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ที่ดี	7.62	1.589

ตารางที่ 5 แสดงค่า KMO and Bartlett's Test สมรรถนะของครุคนตรีสากล

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.			.975
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square		33972.170
	df		4465
	Sig.		.000

จากตารางที่ 5 พบว่าค่า KMO and Bartlett's Test มีค่า= .975 ซึ่งมากกว่า .5 และเข้าสู่ 1 สรุปได้ว่า ข้อมูลที่มีอยู่เหมาะสมที่จะใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบ จากนั้นนำไปทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้มาตรวัดของ Bartlett (Bartlett Test of Sphericity) สถิติทดสอบจะมีการแจกแจงโดยประมาณแบบ Chi-Square = 33972.170 df 4465 ได้ค่า Significance = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน จึงมีความเหมาะสมที่จะใช้เทคนิค Factor Analysis ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ ด้วยวิธี PCA (Principal Component Analysis) และหมุนแกนตัวประกอบแบบ Orthogonal Rotation ด้วยวิธี Varimax Method ที่ 25 รอบโดยค่าของน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง -1 ถึง + 1 สมรรถนะในแต่ละสมรรถนะจะต้องอยู่ในองค์ประกอบที่มีค่าตั้งแต่ 1 ขึ้นไป โดยมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตาราง ตามลำดับดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงค่า Initial Eigenvalues สมรรถนะของครุคนตรีสากล

Com ponent	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	64.123	67.498	67.498	64.123	67.498	67.498	24.251	25.527	25.527
2	4.238	4.461	71.959	4.238	4.461	71.959	22.763	23.961	49.488
3	2.866	3.017	74.976	2.866	3.017	74.976	11.655	12.268	61.757
4	1.594	1.677	76.654	1.594	1.677	76.654	10.365	10.911	72.667

Extraction Method: Principal Component Analysis. (PCA)

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะของครุคนตรีสากลมีค่าสถิติของแต่ละ Factor (Component) ทั้งก่อนและหลังสกัดปัจจัย โดยใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ด้วยวิธีองค์ประกอบหลัก หรือเทคนิค PCA (Principal Component Analysis) และหมุน

แกนตัวประกอบแบบ Orthogonal Rotation ด้วยวิธี Varimax Method ที่ 25 รอบ โดยค่าของน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) อยู่ระหว่าง -1 ถึง + 1 โดยสมรรถนะในแต่ละสมรรถนะจะต้องอยู่ในองค์ประกอบที่มีค่า Initial Eigenvalues ตั้งแต่ 1 ขึ้นไป จึงจัดเป็นองค์ประกอบสมรรถนะของครูคนตรีสากล องค์ประกอบ (Component) ที่มีค่า Initial Eigenvalues มากที่สุดถือว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะมีค่าความผันแปรหรือค่าความแปรปรวนทั้งหมดของสมรรถนะ (ตัวแปร) ที่ถูกจัดอยู่ในองค์ประกอบนั้นมากที่สุด (กัลยา, 2548: 23-25) เรียงลำดับความสำคัญจำนวน 4 องค์ประกอบ ในแต่ละองค์ประกอบมีค่า Initial Eigenvalues เรียงตามลำดับดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 มีค่า Initial Eigenvalues = 64.123 องค์ประกอบที่ 2 มีค่า Initial Eigenvalues = 4.238 องค์ประกอบที่ 3 มีค่า Initial Eigenvalues = 2.866 องค์ประกอบที่ 4 มีค่า Initial Eigenvalues =1.594

โดยแต่ละองค์ประกอบมีสมรรถนะที่สำคัญของครูคนตรีสากลโดยมี คำนำนหนักองค์ประกอบเรียงตามลำดับมากไปน้อยในแต่ละองค์ประกอบ ตั้งแต่องค์ประกอบที่ 1 ถึงองค์ประกอบที่ 4 ดังตารางและภาพดังนี้

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะ องค์ประกอบที่ 1 มีค่า Initial Eigenvalues = 64.123 ประกอบด้วยสมรรถนะและค่านำนหนักองค์ประกอบเรียงตามลำดับ ดังนี้ (n = 229)

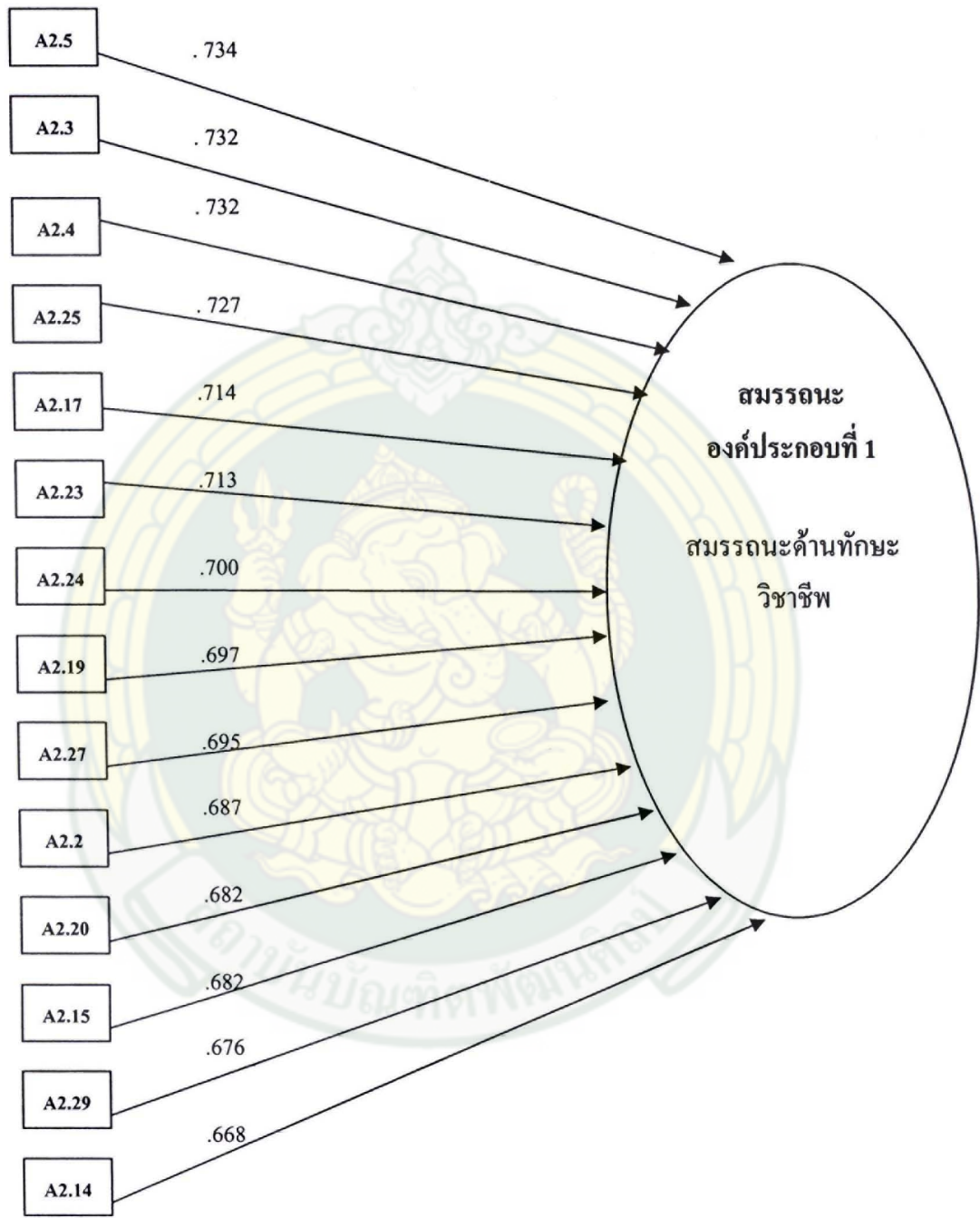
ข้อ คำถาม	สมรรถนะครูคนตรีสากล	น้ำหนัก องค์ประกอบ
A 2.6	มีความรู้ความสามารถทางด้านหลักการดนตรีด้านทฤษฎีดนตรีสากล	.734
A 2.7	สามารถสอนหลักการดนตรีด้านการเรียบเรียงและประพันธ์เพลง	.732
A 2.9	สามารถสอนประวัติและวรรณกรรมดนตรีสากล	.732
A 2.8	สามารถเขียนบทความวิชาการด้านดนตรีสากล	.727
A 2.18	สามารถนำเสนองานดนตรีนิพนธ์ในรูปแบบการจัดนิทรรศการ	.714
A 2.10	สามารถปฏิบัติการด้านดนตรีเฉพาะเครื่องมือ	.713
A 2.5	สามารถในการปฏิบัติการด้านการซ้อมปฏิบัติรวมวง	.700
A 2.3	สามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดหรือกีตาร์	.697
A 2.4	มีทักษะในการปฏิบัติเครื่องมืออื่นๆ ได้หลากหลาย	.695

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อ คำถาม	สมรรถนะหลักของผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์	น้ำหนัก องค์ประกอบ
A 2.25	มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน	.687
A 2.17	มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยงานดนตรี	.682
A 2.23	มีทักษะในการสร้างสรรค์งานดนตรีด้วยคอมพิวเตอร์	.682
A 2.24	มีทักษะในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับสร้างสรรค์งานดนตรี	.676
A 2.19	มีทักษะในการปฏิบัติการบันทึกเสียง	.668

จากตารางที่ 7 มีสมรรถนะของครูดนตรีสากลที่อยู่ในองค์ประกอบ ที่ 1 จำนวน 14 สมรรถนะ มีค่า Initial Eigenvalues สูงสุด = 64.123 สมรรถนะที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ความสามารถทางด้านหลักการดนตรีด้านทฤษฎีดนตรีสากล มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .734 สามารถสอนหลักการดนตรีด้านการเรียบเรียงและประพันธ์เพลง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .732 สามารถสอนประวัติและวรรณกรรมดนตรีสากล มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .สามารถเขียนบทความวิชาการด้านดนตรีสากล มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .727 อันดับต่ำสุดได้แก่ มีทักษะในการปฏิบัติการบันทึกเสียง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .668 ผู้วิจัยตั้งชื่อสมรรถนะองค์ประกอบที่ 1 นี้ว่า สมรรถนะด้านทักษะวิชาชีพ (ดังแสดงในภาพที่ 8)

ภาพที่ 8 สมรรถนะ องค์ประกอบที่ 1 สมรรถนะด้านทักษะวิชาชีพ

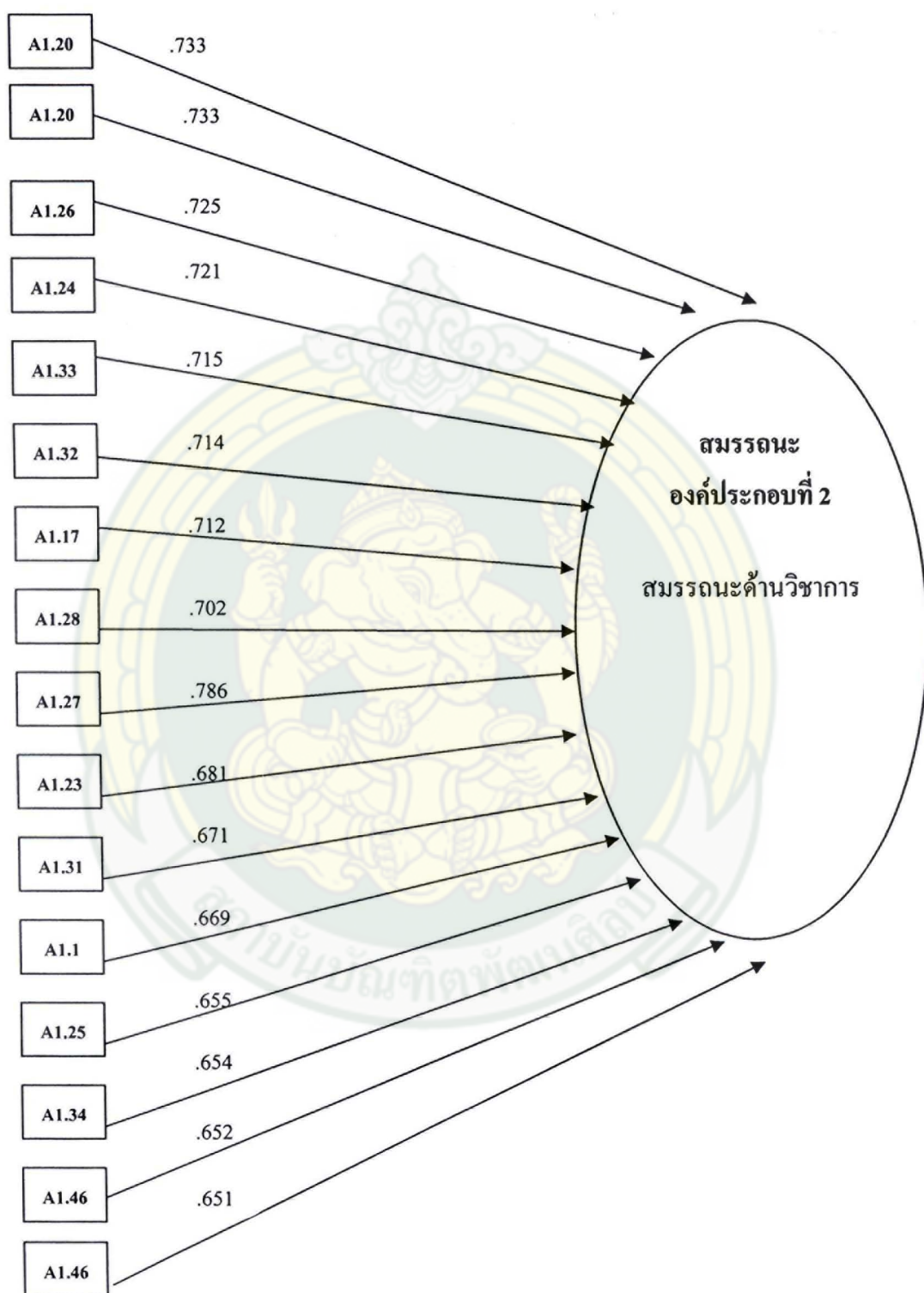

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะ องค์ประกอบที่ 2 มีค่า Initial Eigenvalues = 4.238 ประกอบด้วยสมรรถนะและค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงตามลำดับ ดังนี้

		(n = 229)
ข้อ คำถาม	สมรรถนะของครูคณิตศาสตร์สากล	น้ำหนัก องค์ประกอบ
A 1.20	สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และหลักสูตร	.733
A 1.26	สามารถนำประมวลรายวิชามาจัดทำแผนการเรียนรู้รายภาคและตลอดภาค	.733
A 1.24	สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	.725
A 1.33	สามารถเลือกใช้ พัฒนาและสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	.721
A 1.32	สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ของผู้เรียนและ จำแนกระดับการเรียนรู้ ของผู้เรียนจากการประเมินผล	.715
A 1.17	สามารถวัดและประเมินผลได้ตามสภาพความเป็นจริง	.714
A 1.28	สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และหลักสูตร	.712
A 1.27	สามารถวิเคราะห์หลักสูตรคณิตศาสตร์สากล	.702
A 1.23	สามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ได้อย่างหลากหลาย	.686
A 1.31	สามารถประเมินหลักสูตร ได้ทั้งก่อนและหลังการใช้หลักสูตร	.681
A 1.1	สามารถจัดทำหลักสูตรคณิตศาสตร์สากล	.671
A 1.25	สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์สากล	.669
A 1.34	สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน	.655
A 1.46	สามารถจัดทำรายงานการประเมินคุณภาพทางการศึกษา	.654
A 1.2	สามารถประเมินคุณภาพภายใน	.652
A 1.7	สามารถดำเนินงานการประกันคุณภาพทางการศึกษาได้	.651

จากตารางที่ 8 มีสมรรถนะของครูคณิตศาสตร์สากลที่อยู่ในองค์ประกอบ ที่ 2 จำนวน 20 สมรรถนะ มีค่า Initial Eigenvalues = 4.238 สมรรถนะหลักที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และหลักสูตรมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .733อันดับรองลงมาคือ สามารถนำประมวลรายวิชามาจัดทำแผนการเรียนรู้รายภาคและตลอดภาค มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .733 สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .725 สามารถเลือกใช้ พัฒนาและสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .721อันดับต่ำสุดได้แก่ สามารถดำเนินงานการประกันคุณภาพทางการศึกษาได้มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .651 ผู้วิจัยตั้งชื่อสมรรถนะองค์ประกอบที่ 2 นี้ว่า สมรรถนะด้านวิชาการ (ดังแสดงในภาพที่ 9)

ภาพที่ 9 สมรรถนะ องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะด้านวิชาการ

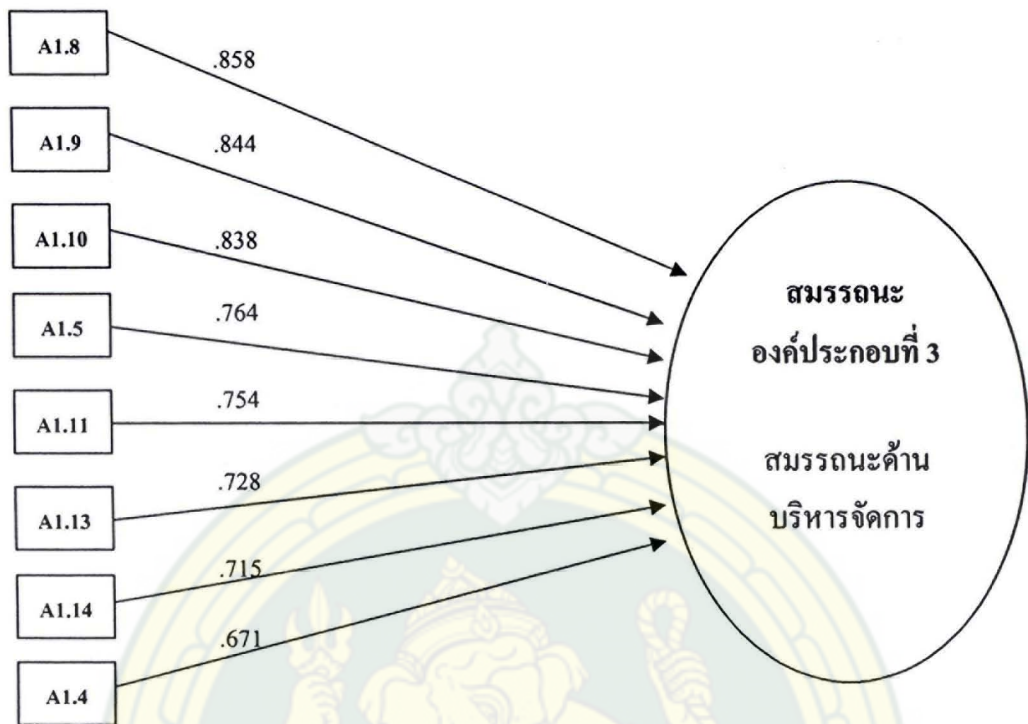

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะ องค์ประกอบที่ 3 มีค่า Initial Eigenvalues = 2.866 ประกอบด้วยสมรรถนะและค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงตามลำดับ

(n = 229)		
ข้อ คำถาม	สมรรถนะของครูคณิตศาสตร์สากล	น้ำหนัก องค์ประกอบ
A 1.12	มีภาวะผู้นำ	.858
A 1.8	สามารถบริหารจัดการในสาขาวิชาคณิตศาสตร์สากล	.844
A 1.9	สามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆมาใช้ในการบริหารจัดการ	.838
A 1.10	มีทักษะในการบริหารจัดการวงโยชวาทิต	.764
A 1.5	มีทักษะในการบริหารจัดการวงป๊อปปูล่าร์	.754
A 1.11	มีทักษะในการบริหารจัดการวงแจ๊ส	.728
A 1.13	มีทักษะในการบริหารจัดการวงดนตรีไทย	.715
A 1.14	มีทักษะในการบริหารจัดการวงขับร้องประสานเสียง	.671

จากตารางที่ 9 มีสมรรถนะของครูคณิตศาสตร์สากล ที่อยู่ในองค์ประกอบที่ 3 จำนวน 8 สมรรถนะ มีค่า Initial Eigenvalues = 2.866 สมรรถนะหลักที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ มีภาวะผู้นำมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .858 อันดับรองลงมาคือ สามารถบริหารจัดการในสาขาวิชาคณิตศาสตร์สากลมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .844 สามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆมาใช้ในการบริหารจัดการมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .838มีทักษะในการบริหารจัดการวงโยชวาทิตมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .764 อันดับต่ำสุดได้แก่ มีทักษะในการบริหารจัดการวงขับร้องประสานเสียงมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .671 ผู้วิจัยตั้งชื่อสมรรถนะองค์ประกอบที่ 3 นี้ว่า สมรรถนะด้านบริหารจัดการ (ดังแสดงในภาพที่ 10)

ภาพที่ 10 สมรรถนะ องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะด้านบริหารจัดการ

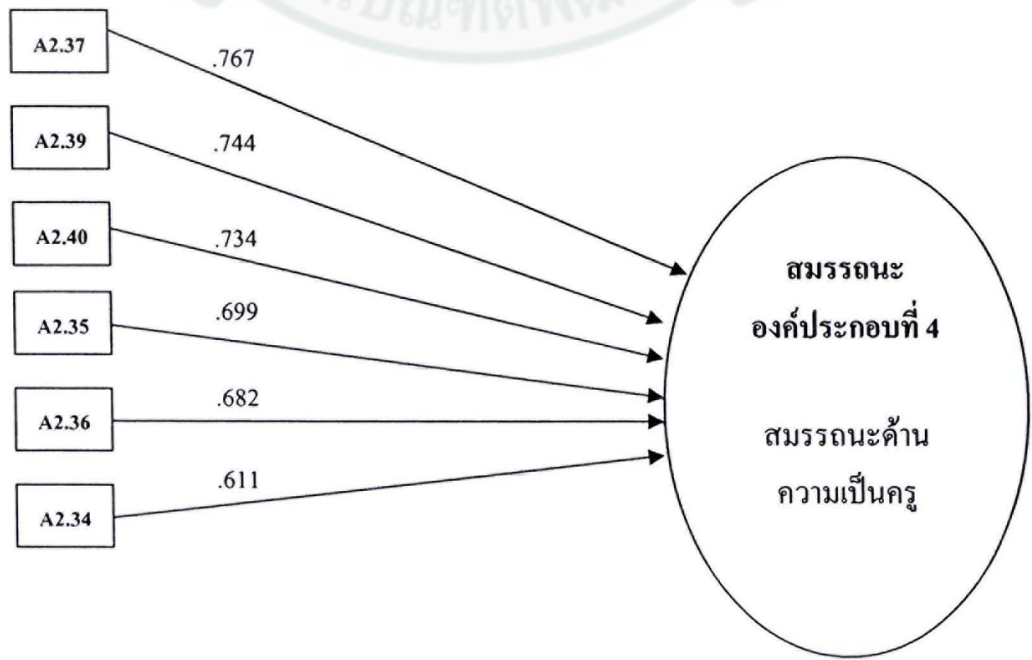
ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะ องค์ประกอบที่ 4 มีค่า Initial Eigenvalues = 1.594 ประกอบด้วยสมรรถนะและค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงตามลำดับ

		(n = 229)
ข้อ	สมรรถนะหลักของผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์	น้ำหนัก
คำถาม		องค์ประกอบ
A 2.37	สามารถใช้ทักษะในการฟังการพูดการอ่าน การเขียนภาษาไทย เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง	.767
A 2.39	สามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูดการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง	.744
A 2.40	สามารถเลือกใช้ ออกแบบ สร้าง และปรับปรุงนวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี	.734
A 2.35	สามารถพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี	.699
A 2.36	สามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	.682
A 2.34	เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน	.611
A 3.6	สามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้และพัฒนาได้ตามศักยภาพของตน	.536
A 2.38	สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	.531
A 3.2	สามารถส่งเสริมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน	.529

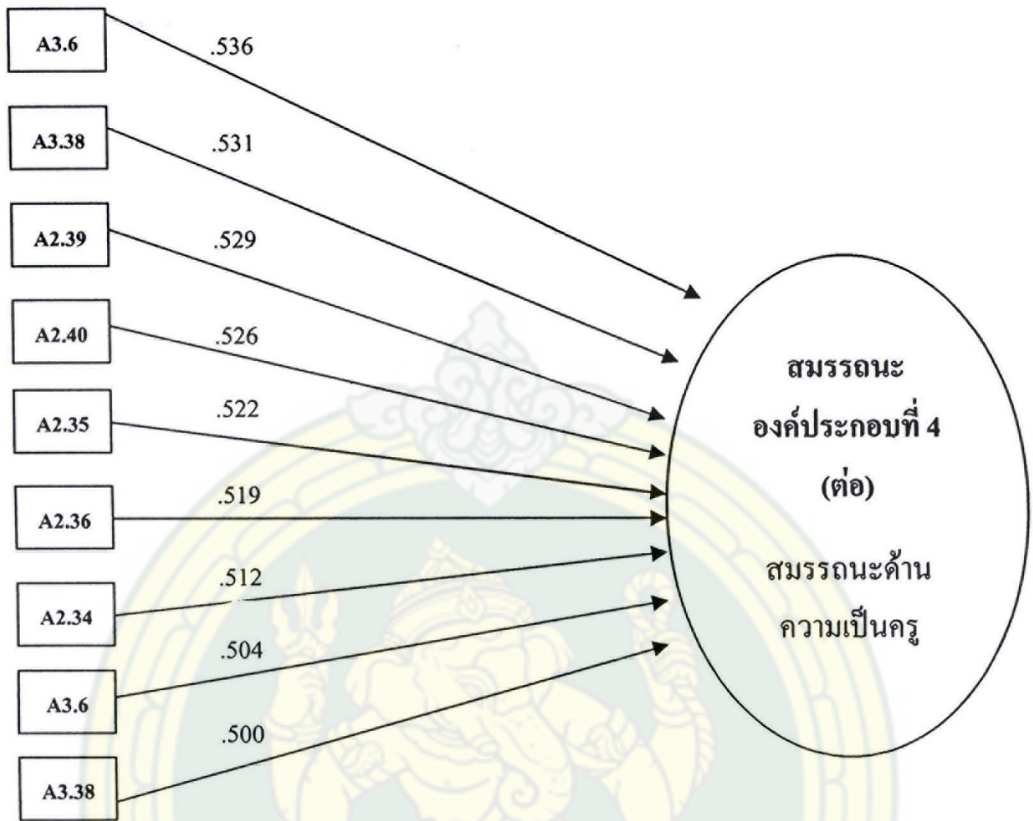
ข้อ คำถาม	สมรรถนะหลักของผู้آنวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์	น้ำหนัก องค์ประกอบ
A 2.34	รัก เมตตา และปรารถนาดีต่อผู้เรียน	.526
A 3.6	อดทนและรับผิดชอบ	.522
A 2.38	เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และเป็นผู้นำทางวิชาการ	.519
A 2.34	มีวิสัยทัศน์	.512
A 3.6	ศรัทธาในวิชาชีพครู	.504
A 2.31	ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู	.500

จากตารางที่ 10 มีสมรรถนะของครูคนตรีสากล ที่อยู่ในองค์ประกอบที่ 4 จำนวน 15 สมรรถนะ มีค่า Initial Eigenvalues = 1.594 สมรรถนะหลักที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ สามารถใช้ทักษะในการฟังการพูดการอ่าน การเขียนภาษาไทย เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .767อันดับรองลงมาคือ สามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูดการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .744 สามารถเลือกใช้ ออกแบบ สร้าง และปรับปรุงนวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .734 สามารถพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .699 อันดับต่ำสุดได้แก่ ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครูมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .500 ผู้วิจัยตั้งชื่อสมรรถนะองค์ประกอบหลักที่ 4 นี้ว่า สมรรถนะด้านความเป็นครู (ดังแสดงในภาพที่ 11)

ภาพที่ 8 สมรรถนะ องค์ประกอบที่ 4 สมรรถนะด้านความเป็นครู

ภาพที่ 8 (ต่อ) สมรรถนะ องค์ประกอบที่ 4 สมรรถนะด้านความเป็นครู

สรุปผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะของครูคณิตศาสตร์สากล

ผลจากการวิเคราะห์สมรรถนะของครูคณิตศาสตร์สากล กลุ่มสมรรถนะชุดนี้มีความเหมาะสม ได้ค่า KMO = .975 ค่า Initial Eigenvalues ตั้งแต่ 1.594 ถึง 64.123 ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 10 ตารางที่ 11 ตารางที่ 12 และตารางที่ 13 โดยกำหนดสมรรถนะหลักจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบสามารถกำหนดสมรรถนะของครูคณิตศาสตร์สากลทั้ง 4 องค์ประกอบ แต่ละองค์ประกอบมีสมรรถนะที่สำคัญในแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 สมรรถนะด้านทักษะวิชาชีพ

องค์ประกอบที่ 1 มีค่า Initial Eigenvalues สูงสุด = 64.123 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .478 ถึง .734 เป็นองค์ประกอบสมรรถนะที่มีความสำคัญมากที่สุด มีสมรรถนะที่สำคัญอยู่ในองค์ประกอบนี้ 14 สมรรถนะได้แก่

สมรรถนะความรู้ความสามารถด้านทฤษฎีดนตรีสากล

- 1) มีความรู้ความสามารถทางด้านหลักการดนตรีด้านทฤษฎีดนตรีสากล
- 2) สามารถสอนหลักการดนตรีด้านการเรียบเรียงและประพันธ์เพลง
- 3) สามารถสอนประวัติและวรรณกรรมดนตรีสากล
- 4) สามารถเขียนบทความวิชาการด้านดนตรีสากล
- 5) สามารถนำเสนองานดนตรีนิพนธ์ในรูปแบบการจัดนิทรรศการ

สมรรถนะการปฏิบัติเครื่องดนตรี

- 6) สามารถปฏิบัติการด้านดนตรีเฉพาะเครื่องมือ
- 7) สามารถในการปฏิบัติการด้านการซ่อมปฏิบัตินวมวง
- 8) สามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดหรือกีตาร์
- 9) มีทักษะในการปฏิบัติเครื่องมืออื่นๆ ได้หลากหลาย

สมรรถนะเทคโนโลยีทางดนตรี

- 10) มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน
- 11) มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยงานดนตรี
- 12) มีทักษะในการสร้างสรรค์งานดนตรีด้วยคอมพิวเตอร์
- 13) มีทักษะในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับสร้างสรรค์งานดนตรี
- 14) มีทักษะในการปฏิบัติการบันทึกเสียง

องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะด้านวิชาการ

องค์ประกอบที่ 2 มีค่า Initial Eigenvalues = 4.238 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .490 ถึง .733 เป็นองค์ประกอบสมรรถนะหลักที่มีความสำคัญมากที่สุด มีสมรรถนะหลักที่สำคัญอยู่ในองค์ประกอบนี้จำนวน 15 สมรรถนะ ได้แก่

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้

- 1) สามารถนำประมวลรายวิชามาจัดทำแผนการเรียนรู้รายภาคและตลอดภาค
- 2) สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
- 3) สามารถเลือกใช้ พัฒนาและสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

4) สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ของผู้เรียนและ จำแนกระดับการเรียนรู้ ของผู้เรียนจากการประเมินผล

สมรรถนะการวัดและประเมินผลการศึกษา

5) สามารถวัดและประเมินผลได้ตามสภาพความเป็นจริง

6) สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และหลักสูตร

สมรรถนะความรู้เกี่ยวกับการพัฒนา หลักสูตร

7) สามารถวิเคราะห์หลักสูตรคนตรีสากล

8) สามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรได้อย่างหลากหลาย

9) สามารถประเมินหลักสูตร ได้ทั้งก่อนและหลังการใช้หลักสูตร

10) สามารถจัดทำหลักสูตรคนตรีสากล

สมรรถนะการวิจัยทางการศึกษา

11) สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนคนตรีสากล

12) สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน

สมรรถนะการประกันคุณภาพทางการศึกษา

13) สามารถจัดทำรายงานการประเมินคุณภาพทางการศึกษา

14) สามารถประเมินคุณภาพภายใน

15) สามารถดำเนินงานการประกันคุณภาพทางการศึกษาได้

องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะด้านบริหารจัดการ

องค์ประกอบที่ 3 มีค่า Initial Eigenvalues = 2.866 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .552 ถึง .858 เป็นองค์ประกอบสมรรถนะหลักที่มีความสำคัญมากที่สุด มีสมรรถนะที่สำคัญอยู่ในองค์ประกอบนี้จำนวน 8 สมรรถนะ ได้แก่

1) มีภาวะผู้นำ

2) สามารถบริหารจัดการในสาขาวิชาคนตรีสากล

3) สามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆมาใช้ในการบริหารจัดการ

4) มีทักษะในการบริหารจัดการวงโยชวาทิต

5) มีทักษะในการบริหารจัดการวงป๊อปปูล่าร์

6) มีทักษะในการบริหารจัดการวงแจ๊ส

7) มีทักษะในการบริหารจัดการวงดนตรีไทย

8) มีทักษะในการบริหารจัดการวงขับร้องประสานเสียง

องค์ประกอบที่ 4 สมรรถนะด้านความเป็นครู

องค์ประกอบที่มีค่า Initial Eigenvalues = 1.594 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .500 ถึง .767 เป็นองค์ประกอบสมรรถนะหลักที่มีความสำคัญมากที่สุด มีสมรรถนะหลักที่สำคัญอยู่ในองค์ประกอบนี้จำนวน 15 สมรรถนะ ได้แก่

- 1) สามารถใช้ทักษะในการฟังการพูดการอ่าน การเขียนภาษาไทย เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง
- 2) สามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูดการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง
- 3) สามารถเลือกใช้ ออกแบบ สร้าง และปรับปรุงนวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี
- 4) สามารถพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี
- 5) สามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
- 6) เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน
- 7) สามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้และพัฒนาได้ตามศักยภาพของตน
- 8) สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- 9) สามารถส่งเสริมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน
- 10) รัก เมตตา และปรารถนาดีต่อผู้เรียน
- 11) อุดหนุนและรับผิดชอบ
- 12) เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และเป็นผู้นำทางวิชาการ
- 13) มีวิสัยทัศน์
- 14) ศรัทธาในวิชาชีพครู
- 15) ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อกำหนดสมรรถนะของครูคนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

ขั้นตอนการวิจัยประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 สังเคราะห์สมรรถนะจากการศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ ขั้นตอนที่ 2 สนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อวิเคราะห์สมรรถนะของครูคนตรีสากลโดยนำประเด็นข้อคำถามจากขั้นตอนที่ 1 มาเป็นประเด็นข้อคำถามในการสนทนากลุ่ม ขั้นตอนที่ 3 การวิจัยเชิงประจักษ์เพื่อศึกษาสมรรถนะของครูคนตรีสากล ขั้นตอนที่ 4 สรุปผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Final Research) เรื่องสมรรถนะของครูคนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะของผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์

ตอนที่ 2.1 การนำเสนอข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ระดับการศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากปฏิบัติหน้าที่ข้าราชการครู มีอายุเฉลี่ย 43 ปี มีระยะเวลาเฉลี่ยในการปฏิบัติราชการ 17 ปี

ตอนที่ 2.2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะหลักของครูคนตรีสากล

จากการเก็บข้อมูลแบบสอบถามผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ระดับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักหรือเทคนิค PCA (Principal Component Analysis) และหมุนแกนตัวประกอบแบบ Orthogonal Rotation ด้วยวิธี Varimax Method ผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะ มีจำนวน 95 สมรรถนะ สมรรถนะที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มสมรรถนะได้แก่ มีความรู้ความสามารถทางด้านหลักการดนตรีด้านทฤษฎีดนตรีสากล ($\bar{X} = 8.25$) รองลงมาได้แก่ สามารถสอนหลักการดนตรีด้านการเรียบเรียงและประพันธ์เพลง ($\bar{X} = 8.16$) สามารถสอนประวัติและวรรณกรรมดนตรีสากล ($\bar{X} = 8.02$) สามารถเขียนบทความวิชาการด้านดนตรีสากล ($\bar{X} = 8.01$) ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ($\bar{X} = 6.15$)

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ สมรรถนะของครูคณิตศาสตร์ โดยการนำสมรรถนะทั้ง 95 สมรรถนะที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 ซึ่งเป็นสมรรถนะที่นำไปวิเคราะห์สมรรถนะของครูคณิตศาสตร์ มาตรวจสอบความเหมาะสมของ ข้อมูลเพื่อที่จะใช้วิเคราะห์องค์ประกอบโดยใช้เทคนิค Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) เพื่อใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลเป็นการยืนยันว่า ข้อมูลที่มีอยู่เหมาะสมที่จะ ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ได้หรือไม่ โดยค่า KMO ต้องมากกว่า .50 แสดงว่า ข้อมูลมีความเหมาะสมที่จะใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบ ผลการวิเคราะห์ พบว่าค่า KMO and Bartlett's Test มีค่า = .975 ซึ่งมากกว่า .5 และ เข้าสู่ 1 สรุปได้ว่า ข้อมูลที่มีอยู่เหมาะสมที่จะใช้การ วิเคราะห์องค์ประกอบ จากนั้นนำไปทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้มาตรวัด ของ Bartlett (Bartlett Test of Sphericity) สถิติทดสอบจะมีการแจกแจงโดยประมาณแบบ Chi-Square = 33972.170 df 4465 ได้ค่า Significance = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่าตัวแปรมี ความสัมพันธ์กัน จึงมีความเหมาะสมที่จะใช้เทคนิค Factor Analysis ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ สมรรถนะ ผลการวิเคราะห์สมรรถนะของครูคณิตศาสตร์ เรียงลำดับความสำคัญได้จำนวน 4 องค์ประกอบ ในแต่ละองค์ประกอบมีค่า Initial Eigenvalues และค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียง ตามลำดับดังนี้

สมรรถนะหลักของของครูคณิตศาสตร์ ที่อยู่ในองค์ประกอบที่ 1 มีค่า Initial Eigenvalues สูงสุด = 64.123 สมรรถนะหลักที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ มีความรู้ ความสามารถทางด้านหลักการคณิตศาสตร์ด้านทฤษฎีคณิตศาสตร์มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = 8.25 อันดับ รองลงมาคือ สามารถสอนหลักการคณิตศาสตร์ด้านการเรียงเรียงและประพันธ์เพลงมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = 8.16 สามารถสอนประวัติและวรรณกรรมคณิตศาสตร์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = 8.02 สามารถเขียน บทความวิชาการด้านคณิตศาสตร์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = 8.01 อันดับต่ำสุดได้แก่ มีทักษะในการ ปฏิบัติการบันทึกเสียง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = 7.83 ผู้วิจัยตั้งชื่อสมรรถนะหลักองค์ประกอบที่ 1 นี้ ว่า สมรรถนะด้านทักษะวิชาชีพ ประกอบด้วย 14 สมรรถนะ ได้แก่ 1) มีความรู้ความสามารถ ทางด้านหลักการคณิตศาสตร์ด้านทฤษฎีคณิตศาสตร์ 2) สามารถสอนหลักการคณิตศาสตร์ด้านการเรียงเรียง และประพันธ์เพลง 3) สามารถสอนประวัติและวรรณกรรมคณิตศาสตร์ 4) สามารถเขียนบทความ วิชาการด้านคณิตศาสตร์ 5) สามารถนำเสนองานคณิตนิพนธ์ในรูปแบบการจัดนิทรรศการ 6) สามารถปฏิบัติการด้านคณิตเฉพาะเครื่องมือ 7) สามารถในการปฏิบัติการด้านการซ่อมปฏิบัติ รวมวง 8) สามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดหรือกีตาร์ 9) มีทักษะในการปฏิบัติเครื่องมือ อื่นๆ ได้หลากหลาย 10) มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน 11) มีทักษะในการใช้

คอมพิวเตอร์ช่วยงานคนตรี 12) มีทักษะในการสร้างสร้งงานคนตรีด้วยคอมพิวเตอร์ 13) มีทักษะในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับสร้างสร้งงานคนตรี 14) มีทักษะในการปฏิบัติการบันทึกเสียง

สมรรถนะหลักที่อยู่ในองค์ประกอบที่ 2 มีค่า Initial Eigenvalues = 4.238 สมรรถนะหลักที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และหลักสูตร = .733 อันดับรองลงมาคือ สามารถนำประมวลรายวิชามาจัดทำแผนการเรียนรู้รายภาคและตลอดภาค มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .733 สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .725 สามารถเลือกใช้ พัฒนาและสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .721 อันดับต่ำสุดได้แก่ สามารถดำเนินการประกันคุณภาพทางการศึกษาได้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .651 ผู้วิจัยตั้งชื่อสมรรถนะหลักองค์ประกอบที่ 2 นี้ว่า สมรรถนะด้านวิชาการ ประกอบด้วย 15 สมรรถนะ ได้แก่ 1) สามารถนำประมวลรายวิชามาจัดทำแผนการเรียนรู้รายภาคและตลอดภาค 2) สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน 3) สามารถเลือกใช้ พัฒนาและสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน 4) สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ของผู้เรียนและ จำแนกระดับการเรียนรู้ ของ ผู้เรียนจากการประเมินผล 5) สามารถวัดและประเมินผลได้ตามสภาพความเป็นจริง 6) สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และหลักสูตร 7) สามารถวิเคราะห์หลักสูตรคนตรีสากล 8) สามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ได้อย่างหลากหลาย 9) สามารถประเมินหลักสูตรได้ทั้งก่อนและหลังการใช้หลักสูตร 10) สามารถจัดทำหลักสูตรคนตรีสากล 11) สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนคนตรีสากล 12) สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน 13) สามารถจัดทำรายงานการประเมินคุณภาพทางการศึกษา 14) สามารถประเมินคุณภาพภายใน 15) สามารถดำเนินการประกันคุณภาพทางการศึกษาได้

สมรรถนะหลักที่อยู่ในองค์ประกอบที่ 3 มีค่า Initial Eigenvalues = 2.866 สมรรถนะหลักที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ มีภาวะผู้นำมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .858 อันดับรองลงมาคือ สามารถบริหารจัดการในสาขาวิชาคนตรีสากลมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .844 สามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆมาใช้ในการบริหารจัดการมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .838 มีทักษะในการบริหารจัดการวงโยธวาทิตมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .764 อันดับต่ำสุดได้แก่ มีทักษะในการบริหารจัดการวงขับร้องประสานเสียงมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .671 ผู้วิจัยตั้งชื่อสมรรถนะองค์ประกอบที่ 3 นี้ว่า สมรรถนะด้านบริหารจัดการ ประกอบด้วย 8 สมรรถนะ ได้แก่ 1) มีภาวะผู้นำ 2) สามารถบริหารจัดการในสาขาวิชาคนตรีสากล 3) สามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆมาใช้ในการบริหารจัดการ 4) มีทักษะในการบริหารจัดการวงโยธวาทิต 5) มีทักษะในการบริหารจัดการวงป๊อ

ปูลาร์ 6) มีทักษะในการบริหารจัดการวงแจ๊ส 7) มีทักษะในการบริหารจัดการวงดนตรีไทย 8) มีทักษะในการบริหารจัดการวงขับร้องประสานเสียง

สมรรถนะหลักที่อยู่ในองค์ประกอบที่ 4 มีค่า Initial Eigenvalues = 1.594 สมรรถนะหลักที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ ได้แก่ สามารถใช้ทักษะในการฟังการพูดการอ่าน การเขียนภาษาไทย เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .767 อันดับรองลงมาคือ สามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูดการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .744 สามารถเลือกใช้ ออกแบบ สร้าง และปรับปรุงนวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .734 สามารถพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .699 อันดับต่ำสุดได้แก่ ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครูมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ = .500 ผู้วิจัยตั้งชื่อสมรรถนะองค์ประกอบหลักที่ 4 นี้ว่า สมรรถนะด้านความเป็นครู ประกอบด้วย 15 สมรรถนะ ได้แก่ 1) สามารถใช้ทักษะในการฟังการพูดการอ่าน การเขียนภาษาไทย เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง 2) สามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูดการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง 3) สามารถเลือกใช้ ออกแบบ สร้าง และปรับปรุงนวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี 4) สามารถพัฒนาเทคโนโลยี และสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี 5) สามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน 6) เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน 7) สามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้และพัฒนาได้ตามศักยภาพของตน 8) สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น 9) สามารถส่งเสริมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน 10) รัก เมตตา และปรารถนาดีต่อผู้เรียน 11) อดทนและรับผิดชอบ 12) เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และเป็นผู้นำทางวิชาการ 13) มีวิสัยทัศน์ 14) ศรัทธาในวิชาชีพครู 15) ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการศึกษาวิจัยพบว่าสมรรถนะของครูดนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ประกอบด้วยสมรรถนะดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 สมรรถนะด้านทักษะวิชาชีพ ประกอบด้วย 14 สมรรถนะได้แก่

สมรรถนะความรู้ความสามารถด้านทฤษฎีดนตรีสากล

- 1) มีความรู้ความสามารถทางด้านหลักการดนตรีด้านทฤษฎีดนตรีสากล
- 2) สามารถสอนหลักการดนตรีด้านการเรียบเรียงและประพันธ์เพลง
- 3) สามารถสอนประวัติและวรรณกรรมดนตรีสากล
- 4) สามารถเขียนบทความวิชาการด้านดนตรีสากล
- 5) สามารถนำเสนองานดนตรีนิพนธ์ในรูปแบบการจัดนิทรรศการ

สมรรถนะการปฏิบัติเครื่องดนตรี

- 6) สามารถปฏิบัติการด้านดนตรีเฉพาะเครื่องมือ
- 7) สามารถในการปฏิบัติการด้านการซ่อมปฏิบัตืรวมวง
- 8) สามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดหรือกีตาร์
- 9) มีทักษะในการปฏิบัติเครื่องมืออื่นๆ ได้หลากหลาย

สมรรถนะเทคโนโลยีทางดนตรี

- 10) มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน
- 11) มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยงานดนตรี
- 12) มีทักษะในการสร้างสรรค์งานดนตรีด้วยคอมพิวเตอร์
- 13) มีทักษะในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับสร้างสรรค์งานดนตรี
- 14) มีทักษะในการปฏิบัติการบันทึกเสียง

องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะด้านวิชาการ ประกอบด้วย 15 สมรรถนะ ได้แก่

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้

- 1) สามารถนำประมวลรายวิชามาจัดทำแผนการเรียนรู้รายภาคและตลอดภาค
- 2) สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
- 3) สามารถเลือกใช้ พัฒนาและสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
- 4) สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ของผู้เรียนและ จำแนกระดับการเรียนรู้ ของ

ผู้เรียนจากการประเมินผล

สมรรถนะการวัดและประเมินผลการศึกษา

- 5) สามารถวัดและประเมินผลได้ตามสภาพความเป็นจริง
- 6) สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และหลักสูตร

สมรรถนะความรู้เกี่ยวกับการพัฒนา หลักสูตร

- 7) สามารถวิเคราะห์หลักสูตรคนตรีสากล
- 8) สามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรได้อย่างหลากหลาย
- 9) สามารถประเมินหลักสูตรได้ทั้งก่อนและหลังการใช้หลักสูตร
- 10) สามารถจัดทำหลักสูตรคนตรีสากล

สมรรถนะการวิจัยทางการศึกษา

- 11) สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนคนตรีสากล
- 12) สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน

สมรรถนะการประกันคุณภาพทางการศึกษา

- 13) สามารถจัดทำรายงานการประเมินคุณภาพทางการศึกษา
- 14) สามารถประเมินคุณภาพภายใน
- 15) สามารถดำเนินงานการประกันคุณภาพทางการศึกษาได้

องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะด้านบริหารจัดการ ประกอบด้วย 8 สมรรถนะ ได้แก่

- 1) มีภาวะผู้นำ
- 2) สามารถบริหารจัดการในสาขาวิชาคนตรีสากล
- 3) สามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ
- 4) มีทักษะในการบริหารจัดการวงโยชวาทิต
- 5) มีทักษะในการบริหารจัดการวงป๊อปปูล่าร์
- 6) มีทักษะในการบริหารจัดการวงแจ๊ส
- 7) มีทักษะในการบริหารจัดการวงดนตรีไทย
- 8) มีทักษะในการบริหารจัดการวงขับร้องประสานเสียง

องค์ประกอบที่ 4 สมรรถนะด้านความเป็นครู ประกอบด้วย 15 สมรรถนะ ได้แก่

- 1) สามารถใช้ทักษะในการฟังการพูดการอ่าน การเขียนภาษาไทย เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง
- 2) สามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูดการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง
- 3) สามารถเลือกใช้ ออกแบบ สร้าง และปรับปรุงนวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี
- 4) สามารถพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี
- 5) สามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
- 6) เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน
- 7) สามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้และพัฒนาได้ตามศักยภาพของตน
- 8) สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- 9) สามารถส่งเสริมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน
- 10) รัก เมตตา และปรารถนาดีต่อผู้เรียน
- 11) อดทนและรับผิดชอบ
- 12) เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และเป็นผู้นำทางวิชาการ
- 13) มีวิสัยทัศน์
- 14) ศรัทธาในวิชาชีพครู
- 15) ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ควรมีการกำหนดสมรรถนะของตำแหน่งงานทุกตำแหน่งงานในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งสามารถนำผลจากการศึกษาวิจัยสมรรถนะของครูดนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนด หลักเกณฑ์ การสรรหา คัดเลือก บรรจุ แต่งตั้ง โยกย้าย ผู้ที่จะปฏิบัติงานในแต่ละตำแหน่ง

2. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ควรนำผลจากการศึกษาวิจัยไปสร้าง เป็นหลักสูตรในการจัดอบรมสำหรับพัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะที่เหมาะสมกับตำแหน่งงาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการพัฒนาหลักสูตรการเพิ่มสมรรถนะของบุคลากรที่สังกัดสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ในแต่ละสาขาวิชา

2. ควรศึกษาสมรรถนะด้านภาวะผู้นำของรองผู้บริหารสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

3. ควรศึกษาการพัฒนารูปแบบการประเมินสมรรถนะของบุคลากรในสังกัดสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

รายการอ้างอิง

- กรมการปกครอง. ม.ป.ป. เอกสารความรู้เรื่องสมรรถนะและการกำหนดสมรรถนะประจำตำแหน่ง
ปลัดอำเภอ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.(ม.ป.ป.)
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. 2544. การบริหารการศึกษา.กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์ดีจำกัด
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. 2547. มารู้จักCompetency กันเถอะ. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เอช อาร์
เซ็นเตอร์ จำกัด
- เดชา เดชะวัฒนไพศาล. 2543. Competency - Based Human Resources Management
HR Magazine. 21(4) (ต.ค.-ธ.ค.) : 12 -22 กรุงเทพฯ.
- เทือน ทองแก้ว. สมรรถนะ (Competency) : หลักการและแนวปฏิบัติ. [accessed on August
22,2007]. available : form : <http://dusithost.dusit.ac.th/~ei/tuan/file21122005046.doc>
- ธำรงค์ดี กองสวัสดิ์. 2549. Competencyภาคปฏิบัติเขาทำกันอย่างไร. กรุงเทพมหานคร
: สำนักพิมพ์ สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น)
- นิสดาร์ก เวชยานนท์. 2549. Competency – Based Approach. กรุงเทพมหานคร: บริษัท
กราฟิโกซิสเต็มส์ จำกัด
- ประภา เทียงเข้ม. 2544. การกิจของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในเขตภาคกลางตามทัศนะของอาจารย์และ
นักศึกษา. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต สาขาการอุดมศึกษามหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ปทุมพงศ์ สุกเลิศ. 2551. สมรรถนะหลัก Core competnce ของ ครูและผู้บริหาร. [accessed on
August 22,2007]. available : form : <http://gotoknow.org/blog/pathompong/3506>
- พร ศรียมก. 2545. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนนอกระบบโรงเรียนเพื่อส่งเสริม
สมรรถนะในการสอนงานของหัวหน้างานในโรงงานอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

- เยาวณี เสมา. 2549. การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาของรัฐระดับมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ปรินญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- รัตนกรณ ศรีพิทักษ์. จิตสมรรถนะ : การบริหารทรัพยากรบุคคล. [accessed on August
22,2007]. available : form :http :// www. Stabundamrong. go. th / journal 15 /158 . doc
- ระวิภา หอมเศรษฐี. 2549. สมรรถนะของผู้บริหารระดับกลางในระบบราชการไทย. ปรินญา
ปรัชญาคุษบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- วันชัย บุญทอง. 2548. ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาตาม
แนวทางการปฏิรูประบบราชการและระบบการศึกษา. รายงานการวิจัย.
- วัลลภ ภาวศิริ. 2535. การศึกษาพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ตามความ
ต้องการของครูอาจารย์วิทยาลัยนาฏศิลป์ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปรินญามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- วิโรจน์ สารรัตน์. 2546. การบริหารการศึกษา นโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อการบรรลุผล.
กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทิพย์วิสุทธิ.
- วิทยาลัยนาฏศิลป์. 2548. โครงสร้างการบริหารงานภายในและบทพรรณนางาน
- สมชาย ฟื่อนราศี. 2547. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์เขตภาคกลาง.
ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ เทพสตรี.
- สมลักษณ์ สีสันแสง. 2549. การใช้ Competency ในการบริหารทรัพยากรมนุษย์อย่างมี
ประสิทธิภาพ. ประชาชาติธุรกิจ : 29. (มิถุนายน 2549)
- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. 2550:16. คู่มือประกันคุณภาพภายใน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท
นุชาการพิมพ์ จำกัด.
- สมบัติ กุลางกูร. 2551. ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี. สัมภาษณ์. (1 ตุลาคม 2551)
- สิริชัยชาญ พักจำรูญ. 2539. วิวัฒนาการและอนาคตภาพของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในการพัฒนาศิลป
วัฒนธรรมไทย. วิทยานิพนธ์ปรินญาคุษบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา ภาควิชา
สารัตถศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเมธ งามนก. 2548. หลักสูตรฝึกอบรมเพิ่มอำนาจในการทำงานเพื่อพัฒนาสมรรถนะของ
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน กระทรวงศึกษาธิการ. ปรินญาการศึกษาคุษบัณฑิต
สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. 2549. แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency BASED
LEARNING. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ศิริวัฒนา อินเทอร์เน็ต จำกัด (มหาชน)

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. 2548. **สมรรถนะ (Competency).**เอกสารประกอบ
การฝึกอบรมพัฒนาความรู้การบริหารทรัพยากรบุคคล (เอกสารอัดสำเนา)

สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542**

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2549. **คู่มือการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา.**

สำนักนายกรัฐมนตรี. 2550. **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550.** กรุงเทพฯ :
สภานิติบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2547. **เอกสารประกอบการเรียนรู้
ประกอบชุดวิชา การพัฒนาการบริหารสถานการศึกษา.**

สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545. **รายงานการติดตามและประเมินผลการปฏิรูป
การศึกษาในวาระครบรอบ 3 ปี ของการประกาศใช้ พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542**
[accessed on May 3, 2007]. available : form :

http://www.onec.go.th/publication/46018/sara_46018.htm

อดุลย์ วิริยเวชกุล. 2541. **การอุดมศึกษาปริทัศน์ 4.** กรุงเทพมหานคร : เจริญดีการพิมพ์

อาภรณ์ ภู่วิทยพันธุ์. 2547. **Competency DICTIONARY.** กรุงเทพมหานคร : บริษัท เอช อาร์
เซ็นเตอร์ จำกัด

อังสินันท์ อินทรกำแหง และ ทศนา ทองภักดี. 2548. **การพัฒนารูปแบบสมรรถนะ**

Blancero, Boroski & Dyer (1996, July) **Key Competencies for a transformed Human
Resource Organization: Results of a Field Study.** Human Resource Management.

Boyatzis, R.E. 1982. **The competent manager.** New York : John Wiley and Son.

Gross, Randy L. 1996. **Illinois Public School Superintendent Perceptions Regarding
The Importance and Development of Principal Competencies.** Illinois :
Northern Illinois University.

Good, V.C. 1973. **Dictionary of education.** New York: Mc Graw – Hill Book Company.

Hamlin, B. 1990. **The competent manager in secondary school.** Educational Management
And Administration.

Hall, E.G. and Jones, L.H. 1976. **Competency-based education : A process for the
improvement of education.** New jersey : prentice-Hall.

McClelland, D.C. 1973. **Test for Competence, rather than intelligence.** American
Psychologists Vol.17 No.7.

McLagan. P. 1997. **The Next Generation. Trainning and Development.**

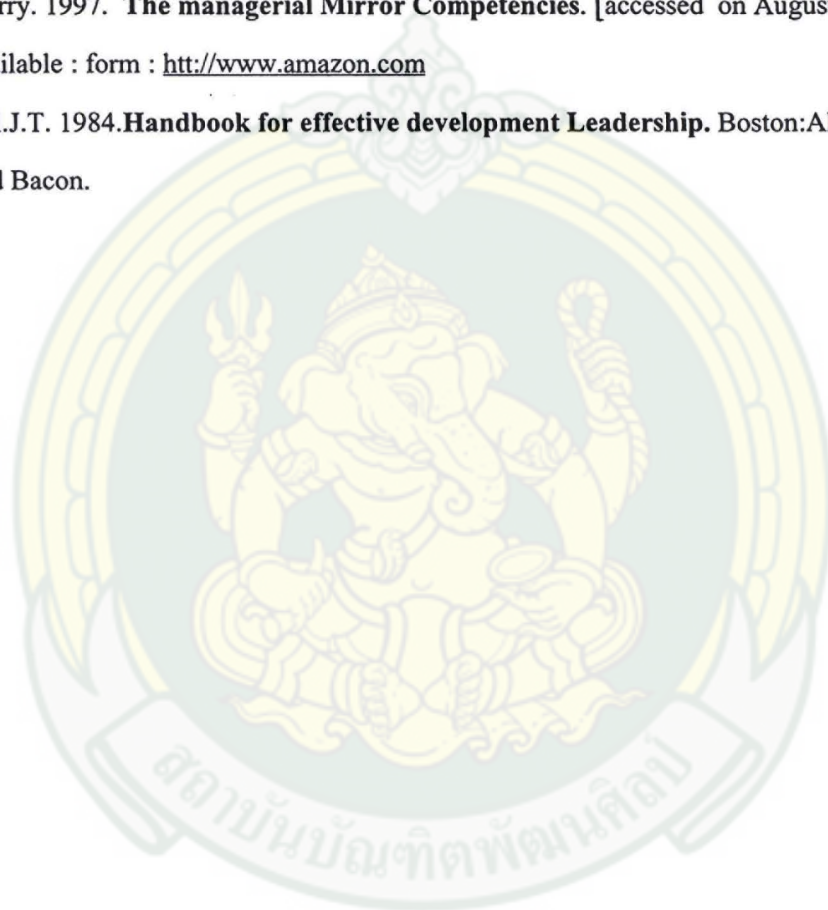
Marmon. D.H.2002 **Core competencies of professional service providers in federally funded education programs. Doctoral dissertation, The University of Tennessee.**

Patricia, A. McLaGan. 1990. **Competency Models. Training and Development Journal.**

Spencer, L.M. & Spencer, S.M. 1993. **Competence at Work: Models for Superior Performance.** New York: John Wiley & Sons.

Scott B. Parry. 1997. **The managerial Mirror Competencies.** [accessed on August 25,2006].
available : form : <http://www.amazon.com>

Sergiovanni.J.T. 1984.**Handbook for effective development Leadership.** Boston:Allyn and Bacon.

ภาคผนวก ก

เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม

เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม

เรื่อง

สมรรถนะของครูคณิตศาสตร์สากล

สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

นายดิเรก ทักมัลย์

ผู้วิจัย

เอกสารประกอบการสนทนากลุ่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการวิจัย

คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ปี พ.ศ. 2554

คำนำ

เอกสารฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินการวิจัยเรื่อง สมรรถนะของครูดนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม โดยใช้เป็นเอกสารประกอบการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ประเด็นข้อคำถาม เกี่ยวกับสมรรถนะของครูดนตรีสากล ผู้วิจัย นายคิเรก ทศมาลัย ได้ทำการวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่มโดยใช้เอกสารฉบับนี้ประกอบเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยขั้นต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการสนทนากลุ่มในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

นายคิเรก ทศมาลัย
ผู้วิจัย

สารบัญ

หน้า

ตอนที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสมรรถนะ1

 1.1 ความหมายของสมรรถนะ.....1

 1.2 แนวคิดที่มาเกี่ยวกับสมรรถนะ.....1

 1.3 ประเภทของสมรรถนะ.....2

ตอนที่ 2 สรรณะของครู.....4

ตอนที่ 3 ตัวแปลสมรรถนะของครู.....6

ตอนที่ 4 สมรรถนะที่เกี่ยวกับคนตรี.....6

 โครงร่างแบบประเมินสมรรถนะ ของครูคนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

 กระทรวงวัฒนธรรม.....12

สมรรถนะ (Competency)

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะ

1.1 ความหมาย ของสมรรถนะ

สมรรถนะ หรือ สมรรถภาพ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Competency ความหมายของสมรรถนะเป็นคำที่มีผู้ให้คำนิยามและความหมายไว้ต่างกันในพจนานุกรมของ The Concise Oxford Dictionary of Current English ได้นิยามความหมายของสมรรถนะ ว่าเป็น “ความสามารถที่จะทำงาน มีความพอเพียงในการ ดำรงอยู่ อำนาจ นักวิชาการ McClelland (1973) กล่าวว่า สมรรถนะหมายถึงคุณลักษณะของบุคคลที่เหมาะสมที่สุดสำหรับบทบาทในตำแหน่งงานนั้นและ ผู้ที่ให้ความหมายสอดคล้องคือ Ulrich, Brockbank, Yeung & Lake (1995), McLagan (1997) กล่าวว่า สมรรถนะเป็นความรู้ ทักษะ ความสามารถส่วนบุคคลต้องมีเพื่อให้ทำงานสำเร็จ สอดคล้องกับ Good (1973) กล่าวว่า สมรรถนะหมายถึง ความสามารถในการประยุกต์เพื่อการปฏิบัติงานได้อย่างพิเศษในสถานการณ์ใด ๆ และมีเทคนิคเฉพาะในแต่ละเรื่อง นอกจากนี้ Boyatzis (1982) กล่าวว่าสมรรถนะคือ ผลรวมของการตั้งใจ อุปนิสัย ทักษะ ประเด็นของภาพลักษณ์ของตนหรือของสังคมหรือองค์ความรู้

นอกจากนี้ Hoge, Tondora, and Marrelli (2005 : 517) กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะได้แก่ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) ความสามารถ (Abilities) และบุคลิกลักษณะของแต่ละบุคคล (Person Characteristics) ที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ของการทำงานของการทำงานของบุคคลนั้น ๆ เป็นบทบาทหรือความรับผิดชอบซึ่งสัมพันธ์กับผลงานและสามารถวัดค่าเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานและสามารถพัฒนาได้โดยการฝึกอบรม

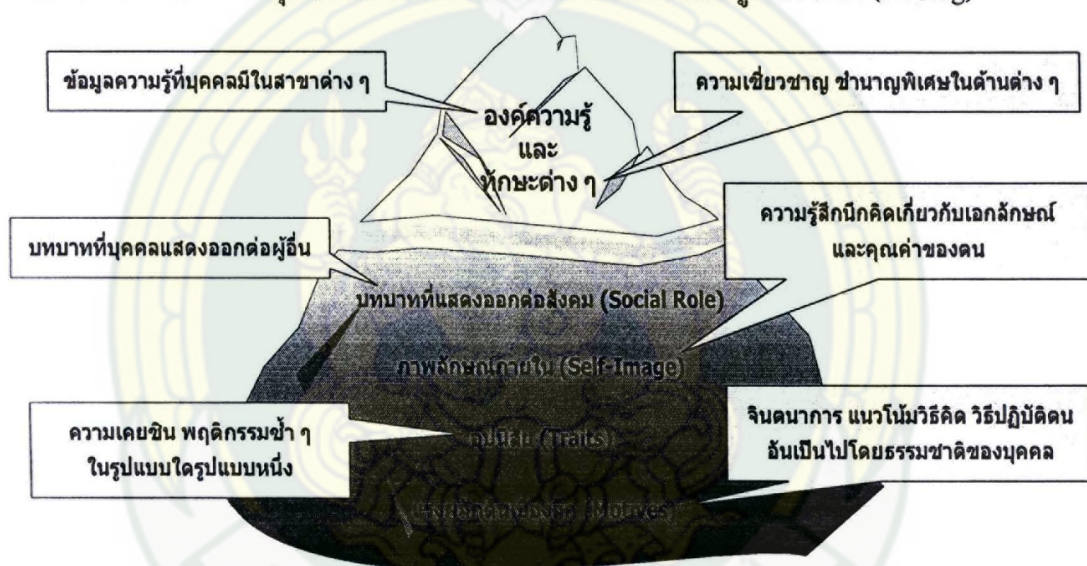
ทั้งนี้ในปัจจุบันแนวคิดเรื่องสมรรถนะเป็นแนวคิดในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลแนวใหม่ จึงมีหน่วยงานทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ได้ทำการศึกษา ค้นคว้าและวิจัย ดังนั้นจึงมีผู้ที่สรุปความหมายของสมรรถนะของนักวิชาการไว้อย่างหลากหลายดังนี้ ระวีภา หอมเสริมฐิ (2549 : 48) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารระดับกลางในระบบราชการไทย จากการศึกษาค้นคว้าความหมายของสมรรถนะ ได้สรุปความหมายสมรรถนะว่าสมรรถนะหมายถึง คุณลักษณะของบุคคลทั้งที่มองเห็นและมองเห็นได้ยาก จะส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งสามารถใช้คุณลักษณะดังกล่าวพยากรณ์ถึงระดับของผลงานที่เกิดขึ้น ส่วนสุเมธ งามกนก (2549:53) ได้สรุปความหมายของสมรรถนะของนักวิชาการ ดังนี้ Sullivan : & McIntosh.(1995) ;Buford & Lindner. (2002); เศษ เศษวิฒนไพศาล.(2543) ; ศิริชัย กาญจนวาสิ (2546) โดยสรุปว่า สมรรถนะ หมายถึง ทักษะ ความรู้ ความสามารถ บุคลิกลักษณะของบุคคลากรที่จำเป็นในการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานเฉพาะ และเป็นดัชนีบ่งชี้ในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาความหมายของสมรรถนะของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าสมรรถนะคือ คุณลักษณะ เชิงพฤติกรรมที่บุคคลในองค์กรจำเป็นจะต้องมี ในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ ที่

รับผิดชอบ ลักษณะเชิงพฤติกรรมนี้ประกอบด้วยความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จ

1.2 แนวคิด ที่มาของสมรรถนะ

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะหรือขีดความสามารถในการทำงาน (Competency) เกิดขึ้นในช่วงต้นของศตวรรษที่ 1970 โดยนักวิชาการชื่อ David McClelland ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัยว่าทำไมบุคลากรที่ทำงานในตำแหน่งเดียวกันจึงมีผลงานที่แตกต่างกัน McClelland จึงทำการศึกษาวิจัยโดยแยกบุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานดีออกจากบุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานพอใช้ แล้วจึงศึกษาว่าบุคลากรทั้ง 2 กลุ่ม มีผลการทำงานที่แตกต่างกันอย่างไร ผลการศึกษาทำให้สรุปได้ว่า บุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานดีจะมีสิ่งหนึ่งที่เรียกว่าสมรรถนะ (Competency) (จิรประภา อัครบวร, 2549 : 58) และในปี ค.ศ. 1973 McClelland ได้เขียนบทความวิชาการเรื่อง “Testing for Competence rather than Intelligence” ซึ่งถือเป็นจุดกำเนิดของแนวคิดเรื่องสมรรถนะที่สามารถอธิบายบุคลิกลักษณะของคนว่าเปรียบเสมือนกับภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg)

ภาพที่ 1 โมเดลภูเขาน้ำแข็ง (iceberg model) ที่มาของ competency ตามแนวคิดของ David C. McClelland

ที่มา: จาก www.dopa.go.th

ซึ่งอธิบายว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลเปรียบเทียบกับภูเขาน้ำแข็ง โดยมีส่วนที่เห็นได้ง่ายและพัฒนาได้ง่าย คือ ส่วนที่ลอยอยู่เหนือน้ำ นั่นคือองค์ความรู้และทักษะต่าง ๆ ที่บุคคลมีอยู่และส่วนใหญ่มองเห็นได้ยากอยู่ใต้น้ำ ได้แก่ แรงจูงใจ อุปนิสัย ภาพลักษณ์ภายใน และบุพบาทที่แสดงออกต่อสังคม ส่วนที่อยู่ใต้น้ำนี้มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของบุคคลอย่างมากและเป็นส่วนที่พัฒนาได้ยาก การที่บุคคลจะมีพฤติกรรมในการทำงานอย่างใดขึ้นอยู่กับคุณลักษณะที่บุคคลมีอยู่ ซึ่งอธิบายในตัวเอง

ภูเขาน้ำแข็ง คือ ทั้งความรู้ ทักษะ/ความสามารถ (ส่วนที่อยู่เหนือน้ำ) และคุณลักษณะอื่น ๆ (ส่วนที่อยู่ใต้น้ำ) ของบุคคลนั้น ๆ (สุกัญญา, 2549: 11-12)

จากที่มาของสมรรถนะบุคคลสำคัญคือ David C. McClelland ซึ่งเป็นผู้เริ่มต้นแนวคิดทำให้นักการศึกษาและนักวิชาการได้นำวิธีการของ David C. McClelland มาเป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องสมรรถนะในเวลาดังกล่าวอย่างมาก

1.3 ประเภทของสมรรถนะ

การจัดแบ่งประเภทของสมรรถนะนั้น มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ทรรศนะที่แตกต่างกันออกไป โดย ฌอง คีว็ทซ์ แสททง (2547 : 10-11) ได้ทำการสมรรถนะออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. สมรรถนะหลัก (Core competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทศนคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยของคนในองค์กร โดยรวมที่จะช่วยสนับสนุนให้องค์การบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ได้

2. สมรรถนะตามสายงาน (Job competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทศนคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยที่จะช่วยส่งเสริมให้คนนั้นๆ สามารถสร้างผลงานในการปฏิบัติงานตำแหน่งนั้นๆ ได้สูงกว่ามาตรฐาน

3. สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทศนคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยที่ทำให้บุคคลนั้นมีความสามารถในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้โดดเด่นกว่าคนทั่วไป เช่น สามารถอาศัยอยู่กับแมงป่องหรืออสรพิษได้ เป็นต้น ซึ่งเรามักจะเรียกสมรรถนะส่วนบุคคลว่าความสามารถพิเศษส่วนบุคคล

จิรประภา อัครบวร (2549:68) กล่าวว่า สมรรถนะในตำแหน่งหนึ่งๆ จะประกอบไปด้วย 3 ประเภท ได้แก่

1. สมรรถนะหลัก (Core competency) คือ พฤติกรรมที่ดีที่ทุกคนในองค์กรต้องมี เพื่อแสดงถึงวัฒนธรรมและหลักนิยมขององค์กร

2. สมรรถนะบริหาร (Professional competency) คือ คุณสมบัติความสามารถด้านการบริหารที่บุคลากรในองค์กรทุกคนจำเป็นต้องมีในการทำงาน เพื่อให้งานสำเร็จ และสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ ขององค์กร

3. สมรรถนะเชิงเทคนิค (Technical competency) คือ ทักษะด้านวิชาชีพที่จำเป็นในการนำไปปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จ โดยจะแตกต่างกันตามลักษณะงาน โดยสามารถจำแนกได้ 2 ส่วนย่อย ได้แก่ สมรรถนะเชิงเทคนิคหลัก (Core technical competency) และสมรรถนะเชิงเทคนิคเฉพาะ (Specific technical competency)

จากประเภทของสมรรถนะดังกล่าวสรุปได้ว่า สมรรถนะสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก คือ สมรรถนะหลัก (Core competency) ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พนักงานทุกคนในองค์กรจำเป็นต้องมี ทั้งนี้เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้บรรลุเป้าหมายขององค์กร อาทิ ความรอบรู้เกี่ยวกับองค์กร ความซื่อสัตย์ ความใฝ่

รู้และความรับผิดชอบ เป็นต้น อีกประเภทหนึ่งคือสมรรถนะตามสายงานหรือสมรรถนะประจำตำแหน่ง (Functional competency) ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พนักงานที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งต่างๆ ควรมีเพื่อให้งานสำเร็จและได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ

ตอนที่ 2 สมรรถนะของครู

สมรรถนะหรือ สมรรถภาพของครูนั้น มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้ สมรรถภาพครู หมายถึง คุณลักษณะด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะและเจตคติซึ่งครูควรมี เพื่อปฏิบัติหน้าที่การสอนให้มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนทั้งด้าน สติปัญญา สังคม อารมณ์ และร่างกาย (ขวัญหญิง ศรีประเสริฐ ภาพ, 2543:4) นอกจากนี้ กิตติมา บุญชุ่ม (2543:7) นอกจากนี้สมรรถภาพครู หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ความสามารถในด้านทักษะ มโนคติ เจตคติ ที่ครูควรพึงมีไว้ เพื่อการปฏิบัติหน้าที่การงานอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญา

คอดส์ (Dodl 1973) ได้ให้นิยามสมรรถภาพครูหมายถึงเจตคติ ความเข้าใจ ทักษะและพฤติกรรมของครูที่จะเอื้ออำนวยความเจริญงอกงามของนักเรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา นักวิชาการต่างประเทศ โคเกอร์ (Coker 1976:54) ให้คำนิยามว่า สมรรถนะของครู หมายถึง ความสามารถของครูในการแก้ปัญหาที่ประสบ ครูที่สามารถแก้ปัญหาใดๆ เพียงด้านเดียวก็แสดงว่ามีสมรรถภาพในด้านนั้น ครูที่มีสมรรถภาพสูงจึงหมายถึงครูที่ประสบผลสำเร็จในการแก้ปัญหาทุกด้าน และมิลเลอร์ (Miller 1976:4-11) ได้กล่าวถึงสมรรถนะของครูที่จำเป็นต้องมี คือ

1. เชี่ยวชาญในวิชาที่สอน
2. มีความเชี่ยวชาญดีเยี่ยมในเทคนิคการสอน
3. เป็นแหล่งความรู้และความคิดสร้างสรรค์
4. มีความรู้ และมีความประสงค์ที่จะประเมินวิธีดำเนินการ
5. มีความใคร่สอน
6. มีความสามารถในการสร้างมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่าสมรรถนะของครู หมายถึง ความรู้ ความสามารถของครูซึ่งแสดงออกในด้าน ทักษะ บุคลิกภาพ พฤติกรรมการสอน การอบรม การแนะแนว และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา อย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 3 ตัวแปรสมรรถนะของครู

ตัวแปรสมรรถนะของครูที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สมรรถนะของครู โดยสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2549 :21-24) ประกอบด้วย

1.1 ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู

1) สามารถใช้ทักษะในการฟังการพูดการอ่าน การเขียนภาษาไทย เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

2) สามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูดการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

3) สามารถใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน

1.2 ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนา หลักสูตร

1) สามารถวิเคราะห์หลักสูตร

2) สามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรได้อย่างหลากหลาย

3) สามารถประเมินหลักสูตร ได้ทั้งก่อนและหลังการใช้หลักสูตร

4) สามารถจัดทำหลักสูตร

1.3 การจัดการเรียนรู้

1) สามารถนำประมวลรายวิชามาจัดทำแผนการเรียนรู้รายภาคและตลอดภาค

2) สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

3) สามารถเลือกใช้ พัฒนาและสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

4) สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ของผู้เรียนและ จำแนกระดับการเรียนรู้ ของ ผู้เรียน

จากการประเมินผล

1.4 จิตวิทยาสำหรับครู

1) เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน

2) สามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้และพัฒนาได้ตามศักยภาพของตน

3) สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

4) สามารถส่งเสริมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

1.5 การวัดและประเมินผลการศึกษา

1) สามารถวัดและประเมินผลได้ตามสภาพความเป็นจริง

2) สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และหลักสูตร

1.6 การบริหารจัดการในสถานศึกษา

1) มีภาวะผู้นำ

2) สามารถบริหารจัดการในชั้นเรียน

3) สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) สามารถในการประสานประโยชน์

5) สามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆมาใช้ในการบริหารจัดการ

1.7 การวิจัยทางการศึกษา

1) สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2) สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน

1.8 นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

1) สามารถเลือกใช้ ออกแบบ สร้าง และปรับปรุงนวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี

2) สามารถพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี

3) สามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.9 ความเป็นครู

1) รัก เมตตา และปรารถนาดีต่อผู้เรียน

2) อดทนและรับผิชอบ

3) เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และเป็นผู้นำทางวิชาการ

4) มีวิสัยทัศน์

5) ศรัทธาในวิชาชีพครู

6) ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

2. สมรรถนะโดยทั่วไปของครูช่าง โดยศูนย์อาชีวศึกษามหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอไฮโอ (The Center for Vocational Education, Ohio State University) ได้สรุปสมรรถนะของครูช่างที่พึงประสงค์เอาไว้ 10 ข้อ ดังต่อไปนี้ (ชนะ กสิภาร, 2530 : 11-15)

2.1 การวางแผนพัฒนาและประเมินผลโครงการ

2.2 การวางแผนการเรียนการสอน

2.3 การดำเนินการเรียนการสอน

2.4 การวัดผล

2.5 การจัดการด้านการเรียนการสอน

2.6 การแนะแนว

2.7 การสร้างความสัมพันธ์อันดีให้มีขึ้นระหว่างสถานศึกษาและชุมชน

2.8 การจัดองค์การนักศึกษาด้านวิชาชีพ

2.9 การดำรงบทบาทในงานพัฒนาวิชาชีพ

2.10 การประสานการจัดการศึกษาและฝึกอาชีพร่วมกับภาคเอกชน

3. สมรรถนะของครูวิทยาศาสตร์

สันทัด สังข์อ่อน ทำการวิจัยเรื่องสมรรถภาพครูวิทยาศาสตร์ที่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาพุทธศักราช 2542 ผลการวิจัยพบว่าสมรรถภาพสำหรับครูวิทยาศาสตร์ ได้แก่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2547:86-87)

- 3.1 ด้านเนื้อหาและธรรมชาติวิชาวิทยาศาสตร์
- 3.2 ด้านทักษะการสอนวิทยาศาสตร์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 3.3 ด้านหลักสูตร
- 3.4 ด้านการวัด ประเมินผลและการวิจัย
- 3.5 ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และสารสนเทศ
- 3.6 ความเข้าใจในบริบทของวิทยาศาสตร์และบริบทสังคม
- 3.7 การพัฒนาวิชาชีพ
- 3.8 ด้านคุณธรรม จรรยาบรรณครู

4. สมรรถนะของครูอาชีพ โดยสภาอาชีพศึกษาแห่งรัฐบาลกลางสหรัฐ (The Federal Board of Vocational Education) ได้เสนอแนะเอาไว้ ในปี 1923 ว่า ครูอาชีพศึกษาควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

- 4.1 เป็นผู้มีความเมตตากรุณา เห็นอกเห็นใจ นักศึกษาชาย-หญิง
- 4.2 มีความคิดอ่านที่จะจัดการกับสถานการณ์ยุ่งยากได้อย่างหลักแหลม
- 4.3 เป็นผู้มองโลกในแง่ดี มีความกระตือรือร้น มีความเชื่อมั่นและมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตในสังคมที่ซับซ้อนนี้
- 4.4 เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ซื่อตรงและมีความซื่อสัตย์ และมีความซื่อสัตย์ที่กว้างไกล
- 4.5 มีกิจนิสัยและบุคลิกลักษณะมาตรฐาน ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม และครูอาชีพศึกษาควรมีสมรรถนะเพิ่มเติมทางด้าน
- 4.6 ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพที่สอน
- 4.7 ประสบการณ์ในการทำงานในสาขาอาชีพ
- 4.8 มีความเข้าใจในสภาพสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจของสถานศึกษาแห่งนั้น
- 4.9 มีความสามารถในการสอนอันเป็นทักษะในอาชีพที่สำคัญยิ่ง
- 4.10 ความสามารถที่จะจูงใจนักศึกษา
- 4.11 มีความรู้และความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของการอาชีพศึกษา
- 4.12 มีประสบการณ์ในทักษะเฉพาะของสาขาวิชาที่สอน
- 4.13 มีความรู้และความเข้าใจในหลักการพื้นฐานของการเรียนรู้
- 4.14 มีความสามารถที่จะอธิบายข้อความรู้ด้านทฤษฎี

- 4.15 มีความสามารถที่จะสาธิตทักษะที่จะถ่ายทอด
- 4.16 มีความรู้และความเข้าใจในทฤษฎีของวิชาสัมพันธ์กับสาขาที่รับผิดชอบ และควรมี
- 4.17 ความรู้และความเข้าใจในประวัติศาสตร์การจัดการศึกษา
- 4.18 ความรู้และความเข้าใจในการบริหาร ชนิดและตำแหน่งขององค์การสังคม
- 4.19 มีความรู้และความเข้าใจในการเก็บรักษาสถิติและการจัดทำรายงาน (Center on ETE, 1978 : 11-12)

ตอนที่ 4 สมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับดนตรี

สมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับดนตรี ชินกร ต. เทียนประเสริฐ (2551:20-25) ได้ศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

1. สมาคมโรงเรียนดนตรีแห่งชาติ (The National Association of Schools of Music: NASM) ได้กำหนดเป้าหมายของผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีทางดนตรีศึกษาไว้ 6 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านการปฏิบัติ (Performance)

- 1.1 ปฏิบัติเครื่องดนตรีหลักอย่างน้อย 1 ชิ้น ในระดับใช้ทักษะเทคนิคศิลปิน
- 1.2 เข้าใจในขอบเขตการแสดงเครื่องมือหลักและสามารถที่จะปฏิบัติอย่างดี
- 1.3 มีความสามารถที่จะปฏิบัติเครื่องที่เห็นด้วยความคล่องแคล่ว (Read at sight)
- 1.4 มีความรู้และทักษะเพียงพอในการทำงานเป็นผู้นำการแสดงดนตรี (Musical Interpretation) มี

ทักษะการจัดการฝึกซ้อมและทักษะของการอำนวยเพลง

- 1.5 มีความสามารถในการเล่นคีย์บอร์ดและมีประสบการณ์ในการปฏิบัติเครื่องดนตรีชิ้นอื่น

(Secondary Performance Areas)

- 1.6 มีการพัฒนาคุณภาพศิลป์ ทักษะเทคนิคในการเล่นร่วมวงกับผู้อื่น

2. ด้านทักษะการฟังและการวิเคราะห์ (Aural Skills and Analysis)

2.1 ให้เข้าใจองค์ประกอบพื้นฐาน (Common Elements) และการจัดการรูปแบบดนตรีโดยใช้ความสามารถนี้ในการวิเคราะห์จากการฟัง การเห็น และจากการบรรเลง

2.2 มีความเข้าใจรูปแบบจากกระบวนการ และโครงสร้างทางดนตรีเพียงพอที่จะใช้ในการประพันธ์เพลง งานวิชาการดนตรี วิธีการสอนและอิริยาบถของประวัติศาสตร์ดนตรีเป็นไปตามเครื่องมือที่เลือกเรียน

- 2.3 มีความสามารถในการถ่ายทอดดนตรีโดยรวม ประวัติวัฒนธรรมและลีลาในบริบทที่เกี่ยวข้อง

- 2.4 มีสมรรถนะขั้นก้าวหน้าที่จะผลิตงานและวิเคราะห์งานดนตรีต่างๆ ในทหรณะที่เป็นตัวของ

ตัวเอง

2.5 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีทางดนตรีและรูปแบบการประพันธ์ทั้งงานจากการเลียนแบบงานดั้งเดิม รวมทั้งมีประสบการณ์การใช้เครื่องดนตรีที่ใช้ไฟฟ้าและไม่ใช้ (Acoustic and electronic Media) และมีพื้นฐานในสุนทรียภาพและบริบททางวัฒนธรรมในงานที่นำเสนอ

3. การประพันธ์และการด้นสด (Composition and Improvisation)

3.1 มีทักษะพื้นฐานดีพอในการสร้างงานใหม่หรือสร้างงานจากแหล่งดั้งเดิมโดยไม่ได้มีการเตรียมมาก่อน

3.2 มีความสามารถในการประพันธ์ การด้นสดหรือทั้ง 2 อย่างในระดับพื้นฐานหรือมากกว่าในการใช้ภาษาทางดนตรี เช่นการเลียนแบบ (Imitation) ลีลีดนตรีแบบต่างๆ การด้นสด จากแนวทางที่กำหนดล่วงหน้า การสร้างสรรค์งานใหม่จากบทประพันธ์เดิม การทดลองใช้เสียงดนตรีจากแหล่งเสียงต่างๆ และทำการเปลี่ยนแปลงดนตรีให้เหมาะสมในหลายๆ วิธี ที่ไม่ใช่แบบประเพณีปฏิบัติ (Manipulating the Common Elements in Non – traditional)

4. ประวัติเพลงที่พร้อมแสดงออก (History and Repertory)

4.1 มีพื้นฐานความรู้ประวัติศาสตร์ดนตรีถึงยุคปัจจุบัน

4.2 มีความคุ้นเคยการทำเพลงที่พร้อมออกแสดง นักศึกษาทุกคนจะต้องมีความรอบรู้ในแขนงดนตรีที่กว้างขึ้น โดยศึกษาเกี่ยวกับการเล่นแสดงเดี่ยว (Recitals) เป็นวง (Concert) อุปรากร (Opera) และการใช้ดนตรีในภาพยนตร์รวมทั้งการแสดงสาขาอื่นๆ

5. เทคโนโลยี (Technology)

5.1 ทำความเข้าใจการนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนงานดนตรี

5.2 ทำงานดนตรีโดยใช้เทคโนโลยีขอบเขตเฉพาะงาน

6. การสังเคราะห์ (Synthesis)

6.1 นักศึกษาต้องสามารถทำงานได้และแก้ไขปัญหาได้อย่างอิสระโดยรวมความสามารถทางดนตรีทั้งหมด ได้แก่ การปฏิบัติ การฟัง การพูดและการมองเห็น การประพันธ์ การด้นสด และการเตรียมการแสดง

6.2 รูปแบบการจัดสินค้านำทางดนตรี

6.3 ต้องรอบรู้ในการใช้เครื่องมือมีความครอบคลุมเนื้อหาของการแสดง รวมทั้งดนตรีโลกที่หลากหลายวัฒนธรรมกับดนตรีของตน

6.4 เข้าใจพื้นฐานระหว่างความสัมพันธ์กับความเกี่ยวพันทางกลางวิชาชีพต่างๆ ในการริเริ่มโครงการทางดนตรี

2. มหาวิทยาลัยพริแมท สเตท (Plymouth State University) ได้วางเป้าหมายในการเตรียมนักศึกษาเพื่อไปสอนดนตรีตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงเกรด 12 โดยจะสอนเรื่องการขับร้อง การปฏิบัติดนตรี และการศึกษาดนตรีทั่วไป นักศึกษาทุกคนจะต้องได้รับการเสริมสร้างให้มีสมรรถนะ 7 ด้าน ดังนี้

1. ด้านทฤษฎี (Theory) นักศึกษาทุกคนต้องแสดงความสามารถเกี่ยวกับ

การอ่านดนตรี (Music Reading)

การฝึกโสต (Ear Training)

การค้นสด (Improvisation)

พื้นฐานคำศัพท์ทางดนตรี (Fundamental Music Vocabulary)

การประสานเสียงรวมทั้งการเขียนแยกแนวและการประพันธ์ (Harmony including Part-writing and Composition)

2. ด้านประวัติศาสตร์และวรรณคดีดนตรี (History and Literature)

นักศึกษาต้องสามารถแสดงและเข้าใจพัฒนาการของดนตรีในยุคต่างๆ บทบาทหน้าที่ของดนตรีในวัฒนธรรมอดีตและวัฒนธรรมร่วมสมัย

3. ด้านปฏิบัติดนตรี (Performance)

นักศึกษาจะต้องพัฒนาและสามารถแสดงทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีในระดับมาตรฐานที่อาชีพนักการศึกษาดนตรีต้องการ

4. ด้านเทคนิค (Technique)

นักศึกษาจะต้องมีความสามารถด้านการใช้เทคนิคเพื่อการปฏิบัติขับร้อง บรรเลงเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย เครื่องลมไม้ เครื่องทองเหลือง เครื่องประกอบจังหวะ และเปียโน และ/หรือกีตาร์

5. ด้านการอำนวยเพลง

นักศึกษาต้องมีความสามารถในการปรับปรุงและอำนวยเพลงในวงขับร้องประสานเสียง และ/หรือวงดนตรีบรรเลง ด้วยการใช้ความรู้หรือทักษะเพื่อทำงานในวงดนตรีประจำโรงเรียน

6. ด้านวิธีการและสาระ (Method and Materials)

นักศึกษาจะต้องแสดงความรอบรู้ในการพัฒนาหลักสูตร ตามปรัชญาการศึกษาดนตรีเพื่อนำพาและสามารถบริหาร โปรแกรมดนตรีให้มีประสิทธิผล

7. ด้านการฝึกงาน (Practicum)

นักศึกษาจะต้องเข้าร่วมฝึกประสบการณ์สังเกตการณ์สอน และการทำงานในชั้นเรียนระดับประถมและมัธยม โดยสามารถสอนและบริหารชั้นเรียนเพื่อนำไปสู่วิชาชีพต่อไป

3. มาตรฐานชาติสำหรับการศึกษาดนตรีของประเทสหรัฐอเมริกา โดยสมาคมครูดนตรีแห่งชาติ (MENC) ได้กำหนดสิ่งที่นักเรียนในโปรแกรมดนตรี ควรต้องมีสมรรถนะ ดังนี้

1. ร้องเพลง (Singing) เดี่ยวและร่วมกับคนอื่น เตรียมการแสดงที่หลากหลาย

2. เล่นเครื่องดนตรี (Performance on instruments) ทั้งเดี่ยวและร่วมกับคนอื่น มีการแสดงดนตรีหลายรูปแบบ

3. ค้นสดทำนอง (Improvising melodies) แปรทำนอง (Variation) และเล่นคลอประกอบ (Accompaniments)

4. ประพันธ์และเรียบเรียงดนตรี (Composing and arranging)

5. อ่านและบันทึกดนตรี (Reading and Notating Music)
6. ฟังวิเคราะห์และพรรณานาดนตรี (Listening, analyzing and describing music)
7. วัดและประเมินผลดนตรี (Evaluating music)
8. เข้าใจความสัมพันธ์ดนตรีและศิลปะแขนงอื่นๆ และสาขาวิชาที่นอกเหนือวิชาศิลปะ
9. เข้าใจดนตรีในเรื่องของประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

สมรรถนะของครูคนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

ลำดับ ที่	สมรรถนะ	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย
สมรรถนะหลัก				
1.	การมุ่งผลสัมฤทธิ์			
	1.1 ความสามารถในการวางแผนการปฏิบัติงาน			
	1) ความรู้ความเข้าใจในการวางแผน			
	2) การวางแผนการปฏิบัติงานแต่ละภารกิจ			
	1.2 ความสามารถในการพัฒนาการปฏิบัติงาน			
	1) การปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายตามแผน			
	2) ความมุ่งมั่นกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน			
	3) การใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนางาน			
	4) การยึดหลักการประหยัดในการปฏิบัติงาน			
	5) การนำนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน			
	1.3 ผลการปฏิบัติงาน			
	1) ความถูกต้องของผลการปฏิบัติงาน			
	2) ความครบถ้วน สมบูรณ์ของผลการปฏิบัติงาน			
2.	การบริการที่ดี			
	2.1 ความสามารถในการสร้างระบบการให้บริการ			
	1) การศึกษาความต้องการของผู้รับบริการ			
	2) การจัดระบบการให้บริการบนพื้นฐานของข้อมูลความต้องการ			
	2.2 ความสามารถในการให้บริการ			
	1) ความตั้งใจ เต็มใจ และกระตือรือร้นในการให้บริการ			
	2) การศึกษาผลการให้บริการเพื่อการปรับปรุงพัฒนาการให้บริการ			
3.	การพัฒนาตนเอง			
	3.1 ความสามารถในการวิเคราะห์ตนเอง			
	1) การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง			
	2) การเลือกวิธีพัฒนาตนเองให้เหมาะสมกับจุดเด่น จุดด้อย			
	3.2 ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร			

ลำดับ ที่	สมรรถนะ	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย
	1) การจับใจความ การสรุปจากการอ่านและการฟัง			
	2) ความชัดเจนในการอธิบาย และยกตัวอย่าง			
	3) การตั้งคำถามได้ตรงประเด็น			
	3.3 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการแสวงหาความรู้			
	1) การจับใจความ และการสรุปจากการอ่านและการฟัง			
	2) ความชัดเจนในการอธิบายและยกตัวอย่าง			
	3) ตั้งคำถามได้ตรงประเด็น			
	3.4 ความสามารถในการติดตามความเคลื่อนไหวทางวิชาการ และวิชาชีพ			
	1) การใช้ Computer เบื้องต้น การใช้ Internet และ e-mail			
	2) การเลือกใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย			
	3) การเลือกใช้แหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม			
	4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมงาน			
	3.5 ความสามารถในการประมวลความรู้ และนำความรู้ไปใช้			
	1) การวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้เพื่อนำไปใช้พัฒนางาน			
	2) การนำและการผลิตนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการพัฒนางาน			
4.	การทำงานเป็นทีม			
	4.1 ความสามารถในการวางแผนเพื่อภาคปฏิบัติงานเป็นทีม			
	1) การมีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมกับผู้อื่น			
	2) การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น			
	3) การยอมรับข้อตกลงของทีมงาน			
	4.2 ความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมกัน			
	1) ความเต็มใจให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน			
	2) ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตน			
	3) การปฏิบัติตนเป็นผู้นำ เหนือผู้ตามได้เหมาะสมกับบทบาท			
	4) ความร่วมมือกับทีมงานในการแก้ปัญหาการปฏิบัติงาน			
	5) การสนับสนุนให้กำลังใจ ขกย่อง ให้เกียรติผู้อื่นในโอกาสที่เหมาะสม			

ลำดับ ที่	สมรรถนะ	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย
	สมรรถนะประจำตำแหน่ง			
1.	จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู			
	1.1 ความรักและศรัทธาในวิชาชีพ			
	1.2 มีวินัย และความรับผิดชอบในวิชาชีพ			
	1.3 การดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม			
	1.4 การประพฤติปฏิบัติตน เป็นแบบอย่างที่ดี			
2.	การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้			
	2.1 การสร้างและพัฒนาหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์สากล			
	2.2 ความรู้ ความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์สากล			
	2.3 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ			
	2.4 การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์สากล			
	2.5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์สากล			
3.	การพัฒนาผู้เรียนวิชาคณิตศาสตร์สากล			
	3.1 การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ผู้เรียน			
	3.2 การพัฒนาทักษะชีวิต และ สุขภาพการ สุขภาพจิตผู้เรียน			
	3.3 การปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทยให้กับผู้เรียน			
	3.4 การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน			
4.	การบริหารจัดการชั้นเรียน			
	4.1 จัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน			
	4.2 จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา			
	4.3 กำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา			
5.	การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน			
	5.1 การวิเคราะห์			
	5.2 การสังเคราะห์			
	5.3 การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน			

ลำดับ ที่	สมรรถนะ	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย
6.	ภาวะผู้นำครูคุณครูดีสากล			
	6.1 วุฒิภาวะความเป็นผู้ใหญ่ที่เหมาะสมกับความเป็นครูคุณครูดีสากล			
	6.2 การสนทนาอย่างสร้างสรรค์			
	6.3 การเป็นบุคคลแห่งการเปลี่ยนแปลง			
7.	ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู			
	7.1 สามารถใช้ทักษะในการฟังการพูดการอ่าน การเขียนภาษาไทย เพื่อการสื่อความ หมายถึงได้อย่างถูกต้อง			
	7.2 สามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูดการอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อการสื่อความหมาย ได้อย่างถูกต้อง			
	7.3 สามารถใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน			
8.	ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนา หลักสูตรคุณครูดีสากล			
	8.1 สามารถวิเคราะห์หลักสูตร			
	8.2 สามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรได้อย่างหลากหลาย			
	8.3 สามารถประเมินหลักสูตรได้ทั้งก่อนและหลังการใช้หลักสูตร			
	8.4 สามารถจัดทำหลักสูตรคุณครูดีสากล			
9.	การจัดการเรียนรู้			
	9.1 สามารถนำประมวลรายวิชามาจัดทำแผนการเรียนรู้รายภาค และตลอดภาค			
	9.2 สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน			
	9.3 สามารถเลือกใช้ พัฒนาและสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ของผู้เรียน			
	9.4 สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ของผู้เรียนและ จำแนก ระดับการเรียนรู้ ของ ผู้เรียนจากการประเมินผล			
10.	จิตวิทยาสำหรับครูคุณครูดีสากล			
	10.1 เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนคุณครูดีสากล			
	10.2 สามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้และพัฒนาได้ตามศักยภาพ ของตน			

ลำดับ ที่	สมรรถนะ	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย
	10.3 สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น			
	10.4 สามารถส่งเสริมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน			
11.	การวัดและประเมินผลการศึกษา			
	11.1 สามารถวัดและประเมินผลได้ตามสภาพความเป็นจริง			
	11.2 สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และหลักสูตร			
12.	การบริหารจัดการในสถานศึกษา			
	12.1 มีภาวะผู้นำ			
	12.2 สามารถบริหารจัดการในชั้นเรียน			
	12.3 สามารถสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ			
	12.4 สามารถในการประสานประโยชน์			
	12.5 สามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆมาใช้ในการบริหารจัดการ			
13.	การวิจัยทางการศึกษา			
	13.1 สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน			
	13.2 สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน			
14.	นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา			
	14.1 สามารถเลือกใช้ ออกแบบ สร้าง และปรับปรุงนวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี			
	14.2 สามารถพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี			
	14.3 สามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน			
15.	ความเป็นครู			
	15.1 รัก เมตตา และปรารถนาดีต่อผู้เรียน			
	15.2 อดทนและรับผิดชอบ			
	15.3 เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และเป็นผู้นำทางวิชาการ			
	15.4 มีวิสัยทัศน์			
	15.5 ศรัทธาในวิชาชีพครู			

ลำดับ ที่	สมรรถนะ	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย
	15.6 ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู			
16.	ความรู้ความสามารถด้านทฤษฎีดนตรี			
	16.1 มีความรู้ความสามารถทางด้านหลักการดนตรีด้านทฤษฎีดนตรี			
	16.2 มีความรู้ความสามารถทางด้านหลักการดนตรีด้านการเรียบเรียง และประพันธ์เพลง			
	16.3 มีความรู้ความสามารถทางด้านหลักการดนตรีด้านประวัติและ วรรณกรรมดนตรี			
	16.4 มีความรู้ความสามารถในการเสนอดนตรีนิพนธ์ในรูปแบบของ บทความ			
	16.5 มีความรู้ความสามารถในการเสนองานดนตรีนิพนธ์ในรูปแบบ การจัดนิทรรศการ			
17.	การปฏิบัติเครื่องดนตรี			
	17.1 มีความสามารถในการปฏิบัติการด้านดนตรีเฉพาะเครื่องมือ			
	17.2 มีความสามารถในการปฏิบัติการด้านการซ้อมปฏิบัติรวมวง			
	17.3 มีทักษะในการปฏิบัติเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดหรือกีตาร์			
	17.4 มีทักษะในการปฏิบัติเครื่องมืออื่นๆ			
18.	การบริหารจัดการวงดนตรี			
	18.1 มีทักษะในการบริหารจัดการวงโยชวาทิต			
	18.2 มีทักษะในการบริหารจัดการวงป๊อปปูล่าร์			
	18.3 มีทักษะในการบริหารจัดการวงแจ๊ส			
	18.4 มีทักษะในการบริหารจัดการวงดนตรีไทย			
	18.5 มีทักษะในการบริหารจัดการวงขับร้องประสานเสียง			
19.	เทคโนโลยีทางดนตรี			
	19.1 มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน			
	19.2 มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยงานดนตรี			
	19.3 มีทักษะในการสร้างสรรค์งานดนตรีด้วยคอมพิวเตอร์			
	19.4 มีทักษะในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับสร้างสรรค์งาน ดนตรี			
	19.5 มีทักษะในการปฏิบัติการบันทึกเสียง			

ลำดับ ที่	สมรรถนะ	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย
	สมรรถนะของครูดนตรีที่ควรมี (เพิ่มเติม)			
20.				
21.				
22.				
23.				
24.				
25.				
26.				
27.				
28.				
29.				
30.				
31.				
32.				
33.				
34.				
35.				
36.				
37.				
38.				
39.				
40.				
ฯลฯ				

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามประกอบการวิจัย เรื่อง
 สมรรถนะของครูคณิตศาสตร์สากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
 กระทรวงวัฒนธรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามประกอบการวิจัยเรื่องสมรรถนะของครูคณิตศาสตร์สากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากผลการจัดสนทนากลุ่ม และกรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามฉบับนี้มีประเด็นที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ กำหนดสมรรถนะของครูคณิตศาสตร์สากล
2. ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย ครู อาจารย์ นักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษาศาสตรบัณฑิต สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม
3. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 3 ตอน
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ
 - ตอนที่ 2 สมรรถนะของครูคณิตศาสตร์สากล
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสมรรถนะที่จะต้องเพิ่มเติม/สมรรถนะที่จำเป็นสำหรับครูคณิตศาสตร์สากล ซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในแบบสอบถาม
4. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้นำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยจะไม่นำไปเปิดเผยต่อสาธารณชน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(นายคิเรก ทัทมาลัย)

หัวหน้าสาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษาศาสตรบัณฑิต
 คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. ปัจจุบันท่านอายุ.....ปี.....เดือน

3. ระดับการศึกษา

☐ 1. กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ☐ 2. ปริญญาตรี ☐ 3. ปริญญาโท ☐ 4. ปริญญาเอก

4. ท่านปฏิบัติงานมาแล้ว.....ปี.....เดือน

5. สถานภาพของท่านในปัจจุบัน

☐ 1. นักศึกษา (ระดับชั้นปริญญาตรีปีที่))

☐ 2. ครู อาจารย์แขนงวิชาดนตรีสากล

☐ 3. ครู อาจารย์แขนงวิชาคีตศิลป์สากล

นิยามศัพท์

สมรรถนะของครูดนตรีสากล หมายถึง ทักษะ ความรู้ ความสามารถ บุคลิกลักษณะของครูดนตรีสากลที่จำเป็นในการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานเฉพาะ และเป็นดัชนีบ่งชี้ในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

เกณฑ์การให้ค่าน้ำหนักคะแนนและการแปลผล

ในการกำหนดค่าระดับน้ำหนักคะแนนความสำคัญของสมรรถนะของครูดนตรีสากล นั้น ผู้วิจัยได้แบ่งระดับการประเมินสมรรถนะออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าระดับคะแนน 0	หมายถึง สมรรถนะที่ไม่มีความสำคัญ
ค่าระดับคะแนน 1	หมายถึง สมรรถนะที่มีความสำคัญน้อยที่สุด
ค่าระดับคะแนน 2	หมายถึง สมรรถนะที่มีความสำคัญน้อย
ค่าระดับคะแนน 3	หมายถึง สมรรถนะที่มีความสำคัญปานกลาง
ค่าระดับคะแนน 4	หมายถึง สมรรถนะที่มีความสำคัญมาก
ค่าระดับคะแนน 5	หมายถึง สมรรถนะที่มีความสำคัญมากที่สุด

สมรรถนะของครูคนตรีสากล สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

ตอนที่ 2 สมรรถนะของครูคนตรีสากล

ลำดับ ที่	สมรรถนะ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู					
	1.1 สามารถใช้ทักษะในการฟังการพูดการอ่าน การเขียนภาษาไทย เพื่อการสื่อความ หมายได้อย่างถูกต้อง					
	1.2 สามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูดการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง					
	1.3 สามารถใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน					
2.	ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนา หลักสูตร					
	2.1 สามารถวิเคราะห์หลักสูตรคนตรีสากล					
	2.2 สามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรได้อย่างหลากหลาย					
	2.3 สามารถประเมินหลักสูตรได้ทั้งก่อนและหลังการใช้หลักสูตร					
	2.4 สามารถจัดทำหลักสูตรคนตรีสากล					
3.	การจัดการเรียนรู้					
	3.1 สามารถนำประมวลรายวิชามาจัดทำแผนการเรียนรู้รายภาคและตลอดภาค					
	3.2 สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
	3.3 สามารถเลือกใช้ พัฒนาและสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
	3.4 สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ของผู้เรียนและ จำแนกระดับการเรียนรู้ ของ ผู้เรียนจากการประเมินผล					
4.	จิตวิทยาสำหรับครูคนตรีสากล					
	5.1 เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนคนตรีสากล					
	5.2 สามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้และพัฒนาได้ตามศักยภาพของตน					
	5.3 สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น					
	5.4 สามารถส่งเสริมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน					
5.	การวัดและประเมินผลการศึกษา					
	6.1 สามารถวัดและประเมินผลได้ตามสภาพความเป็นจริง					

ลำดับ ที่	สมรรถนะ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	6.2 สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และหลักสูตร					
6.	การบริหารจัดการในสาขาวิชาดนตรีสากล					
	7.1 มีภาวะผู้นำ					
	7.2 สามารถบริหารจัดการในสาขาวิชาดนตรีสากล					
	7.3 สามารถสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ					
	7.4 สามารถในการประสานประโยชน์					
	7.5 สามารถนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ					
7.	การวิจัยทางการศึกษา					
	8.1 สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน					
	8.2 สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน					
8.	นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา					
	9.1 สามารถเลือกใช้ ออกแบบ สร้าง และปรับปรุงนวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี					
	9.2 สามารถพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี					
	9.3 สามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
9.	ความเป็นครู					
	9.1 รัก เมตตา และปรารถนาดีต่อผู้เรียน					
	9.2 อดทนและรับผิชอบ					
	9.3 เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และเป็นผู้นำทางวิชาการ					
	9.4 มีวิสัยทัศน์					
	9.5 ศรัทธาในวิชาชีพครู					
	9.6 ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู					
10.	การประกันคุณภาพทางการศึกษา					
	10.1 สามารถจัดทำรายงานการประเมินคุณภาพทางการศึกษา					
	10.2 สามารถประเมินคุณภาพภายใน					
	10.3 สามารถดำเนินการประกันคุณภาพทางการศึกษาได้					

ลำดับ ที่	สมรรถนะ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
11.	ความรู้ความสามารถด้านทฤษฎีดนตรีสากล					
	11.1 มีความรู้ความสามารถทางด้านหลักการดนตรีด้านทฤษฎีดนตรีสากล					
	11.2 มีความรู้ความสามารถทางด้านหลักการดนตรีด้านการเรียบเรียงและประพันธ์เพลง					
	11.3 มีความรู้ความสามารถทางด้านหลักการดนตรีด้านประวัติและวรรณกรรมดนตรีสากล					
	11.4 มีความรู้ความสามารถในการเสนอดนตรีนิพนธ์ในรูปแบบของบทความ					
	11.5 มีความรู้ความสามารถในการเสนองานดนตรีนิพนธ์ในรูปแบบการจัดนิทรรศการ					
12.	การปฏิบัติเครื่องดนตรี					
	12.1 มีความสามารถในการปฏิบัติการด้านดนตรีเฉพาะเครื่องมือ					
	12.2 มีความสามารถในการปฏิบัติการด้านการซ้อมปฏิบัติรวมวง					
	12.3 มีทักษะในการปฏิบัติเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดหรือกีตาร์					
	12.4 มีทักษะในการปฏิบัติเครื่องมืออื่นๆ					
13.	การบริหารจัดการวงดนตรี					
	13.1 มีทักษะในการบริหารจัดการวงโยธวาทิต					
	13.2 มีทักษะในการบริหารจัดการวงป๊อปปูล่าร์					
	13.3 มีทักษะในการบริหารจัดการวงแจ๊ส					
	13.4 มีทักษะในการบริหารจัดการวงดนตรีไทย					
	13.5 มีทักษะในการบริหารจัดการวงขับร้องประสานเสียง					
14.	เทคโนโลยีทางดนตรี					
	14.1 มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน					
	14.2 มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยงานดนตรี					
	14.3 มีทักษะในการสร้างสร้งงานดนตรีด้วยคอมพิวเตอร์					
	14.4 มีทักษะในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับสร้างสร้งงาน ดนตรี					
	14.5 มีทักษะในการปฏิบัติการบันทึกเสียง					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสมรรถนะที่จะต้องเพิ่มเติม/สมรรถนะที่จำเป็นสำหรับครูคนตรีสากล
ซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในแบบสอบถาม

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นายดิเรก ทศมลัย
เกิดวันที่	7 กุมภาพันธ์ 2514
สถานที่เกิด	จังหวัดนครนายก
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	125 บ้านพักครูวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ถนนรามเดโช ตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู (ครูชำนาญการ) วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2533	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนา “นายกวิทยากร”
พ.ศ. 2539	ค.บ. (B.Ed.) ครุศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
พ.ศ. 2545	ศป.ม. (M.F.A) ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2536	ครู (อันดับ 2) วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี
พ.ศ. 2539	อาจารย์ 1 ระดับ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี
พ.ศ. 2549	ครู (ครูชำนาญการ) วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี
ปัจจุบัน	อาจารย์ประจำคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม